

ตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ นี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสามารถดำเนินการได้อย่างมี ประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตรา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.”</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	
<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>(๒) ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>(๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>(๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>(๖) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>(๗) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต</p> <p>(๘) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗๒/๒๕๕๗ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗</p>	
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ</p>	<p>- เนื่องจากรัฐธรรมนูญฯ ม. ๒๓๔ (๒) มิได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ตาม ม. ๒๓๔ (๑) กรณีที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. “เจ้าพนักงานของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หมายความ รวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคล บรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้ อำนาจทางปกครองด้วย แต่ไม่รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กร อิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. “เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่ง ดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ บริหารปกครอง หรือตุลาการ ของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใดๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐ ต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าจะโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราวและได้รับเงินเดือนหรือ ค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม “เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์การระหว่างประเทศ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติ หน้าที่ในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า (๑) นายกรัฐมนตรี (๒) รัฐมนตรี (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๔) สมาชิกวุฒิสภา (๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง (๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ และ</p>	<p>ร่างฯ ม. ๔ นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” จึงไม่ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรกำหนดนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่างประเทศ” และ “เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่าง ประเทศ” เพื่อรองรับการกำหนดฐานความผิดการให้ สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างประเทศและความผิดฐานเจ้าหน้าที่ รัฐต่างประเทศรับสินบน เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญา UNCAC ข้อบทที่ ๑๖ ที่กำหนดให้รัฐภาคีควรกำหนด ฐานความผิดดังกล่าวเพื่อดำเนินคดีที่เกิดขึ้น ภายในประเทศของตน - นิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ไม่สอดคล้องกับ พรบ. ความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อ หน่วยงานของรัฐ - นิยามคำว่า “หัวหน้าพนักงานไตสวน” ไม่ชัดเจนว่า หัวหน้าพนักงานไตสวนต้องได้รับการแต่งตั้งจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นผู้ไตสวนเป็นรายกรณี หรือไม่ - เห็นควรกำหนดนิยามคำว่า “การไตสวน” ให้รวมความถึง การไตสวนเบื้องต้น โดยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทน และ กรณีที่มอบหมายให้พนักงานไตสวนดำเนินการแทน - นิยามคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” ในประเด็น คำว่า “สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจใน ตำแหน่งหน้าที่” หลักการที่ขยายพฤติการณ์ “เกี่ยวกับ การได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูล...” เท่านั้น ไม่รวมถึง พฤติการณ์อื่น จึงควรบัญญัติถ้อยคำไว้ติดกันเพื่อให้ สอดคล้องกับคำพิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ - นิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ควรให้หมายความ รวมถึง “การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด” เพื่อให้ครอบคลุม

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ยกเว้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ ช่วยเหลือผู้บริหารท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรง ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรมหรือ ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองสำหรับข้าราชการพลเรือน และปลัดกระทรวง กลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับ ข้าราชการทหาร และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และให้ หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าหน่วยงานของ รัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลแต่ไม่รวมถึงโรงเรียนและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานขององค์กร อิสระตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผู้ซึ่งดำรง ตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด</p> <p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ว่าจะในฐานะเป็น ตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธาน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึง ประธานกรรมการด้วย</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้หมายความรวมถึง ข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานซึ่ง</p>	<p>ฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตาม ป.อาญา</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>“พนักงานไต่สวน” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือหัวหน้าพนักงานไต่สวนในการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>“หัวหน้าพนักงานไต่สวน” หมายความว่า พนักงานไต่สวนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้เป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้น</p> <p>“ไต่สวน” หมายความว่า การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น</p> <p>“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่</p> <p>“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษด้วย</p>	
<p>มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลานาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐาน ทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ ในระบบเทคโนโลยี</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>สารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว</p> <p>ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการมีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการกำหนดโดยทำเป็นประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย</p>	
<p>มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการ อันไม่ชอบด้วยกฎหมายอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาหารือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเชิญประธานองค์กรอิสระอื่นมาร่วมประชุมเพื่อหารือและกำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้องค์กรอิสระทุกองค์กรปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว</p>	<p>- เห็นควรขยายหลักการให้มีการบูรณาการทำงานของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายร่วมกันในลักษณะ Task Force โดยมีได้จำกัดเฉพาะองค์กรอิสระ ซึ่งตามร่างของกรธ. ไม่ได้เป็นแนวทางที่สนับสนุนการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะดังกล่าว ซึ่งการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับในการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้การสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพบังคับมากกว่าการกำหนดให้มีการจัดทำข้อตกลงตามเดิมตามมาตรา ๒๕ (๗/๑) และสอดคล้อง UNCAC ข้อ ๓๘ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๗ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ</p>	
<p>มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- เห็นควรให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ กับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการตาม พรบ. นี้</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเก้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้ซึ่งได้รับการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา</p> <p style="padding-left: 40px;">ผู้ซึ่งได้รับการสรรหา ต้องเป็นมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย บัญชี เศรษฐศาสตร์ การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p style="padding-left: 40px;">(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษา อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญหัวหน้าศาลทหารกลาง หรืออธิบดีอัยการมาแล้วไม่</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีกฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพโดยประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ และได้รับการรับรองการประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น</p> <p>(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือการบริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัทมหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>การนับระยะเวลาตามวรรคสอง ให้นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี</p>	
<p>มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติตาม มาตรา ๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี</p> <p>(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า</p> <p>(๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๑ กรรมการ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด</p> <p>(๒) ตติยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ</p> <p>(๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๖) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p> <p>(๗) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๘) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>(๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(๑๐) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนัน ในความผิดฐานเป็นเจ้าของมือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ในความผิดฐานพอกเงิน</p> <p>(๑๓) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง</p> <p>(๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(๑๕) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติหรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย</p> <p>(๑๖) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๑๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ</p> <p>(๑๘) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา</p> <p>(๑๙) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา</p> <p>(๒๐) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ</p> <p>(๒๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๒๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด</p> <p>(๒๓) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ</p> <p>(๒๔) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๒ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๙ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ</p> <p>(๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ</p> <p>(๔) บุคคลซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ และไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ใดๆ ในศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระ องค์กรละหนึ่งคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้เลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา</p> <p>ในการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลตาม (๔) ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเสนอชื่อบุคคลซึ่งองค์กรนั้นแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหาภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเลขาธิการวุฒิสภา โดยให้คัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความเป็นกลางซื่อสัตย์สุจริต และมีความเข้าใจในภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้จะได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กรอิสระ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง ให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการลงคะแนนครั้งนี้ ถ้ามีผู้เข้ารับการคัดเลือกเกินสองคน ให้นำเฉพาะคนที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกมาลงคะแนนใหม่ ในกรณีที่มีผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากันจนเป็นเหตุให้มีผู้ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเกินสองคน ให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกซึ่งได้คะแนนเท่ากันนั้นจับสลากเพื่อให้เหลือผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเพียงสองคน ในการลงคะแนนครั้งหลังนี้ ถ้ายังไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กรอิสระ แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการเพื่อคัดเลือกใหม่ โดยจะคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีชื่ออยู่ในการคัดเลือกครั้งแรกมิได้</p>	<p>- ร่างฯ ม. ๑๒ (๔) อาจมีปัญหาต่อความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ ม. ๒๑๗ วรรคสอง ประกอบ ม. ๒๐๑ (๒) ที่กำหนดให้กรรมการสรรหาไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึงหกสิบแปดปีบริบูรณ์</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ให้เลขาธิการวุฒิสภาประกาศรายชื่อกรรมการสรรหาตาม (๔) ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔) มีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใดหรือพ้นกำหนดเวลาการคัดเลือกตามวรรคสามแล้วมิได้มีการเสนอชื่อให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่</p> <p>ให้กรรมการสรรหาตาม (๔) อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันที่มีกรณีที่ต้องสรรหากรรมการใหม่แต่ไม่รวมถึงการสรรหาใหม่หรือสรรหาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๓ วรรคสี่ และมาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๕ และให้กรรมการสรรหาดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม</p> <p>ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสรรหาตาม (๔) แล้ว จะเป็นกรรมการสรรหาในคณะกรรมการสรรหาสำหรับศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระอื่นในขณะเดียวกันมิได้</p> <p>ให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	
<p>มาตรา ๑๓ ในการสรรหากรรมการ</p> <p>ให้คณะกรรมการสรรหาปรึกษาหารือ เพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม รวมทั้งตลอดทั้งมีทัศนคติที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จ โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้</p> <p>คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจากบุคคลซึ่งมีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลายของประสบการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละด้านประกอบด้วย และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ในการสรรหา ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย และให้</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสองในสาม ของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา</p> <p>ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคสาม หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้มีการลงคะแนน ใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสองในสาม ถ้ายังได้ไม่ครบตาม จำนวนที่จะต้องสรรหาให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับ จำนวนที่ยังขาดอยู่</p> <p>ภายในสามวันนับแต่วันปิดรับสมัครให้เลขาธิการ วุฒิสภาประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการสรรหาให้ประชาชนทราบ เป็นการทั่วไป ประกาศดังกล่าวให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ คุณสมบัติและประวัติการทำงานตามที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดด้วย</p>	
<p>มาตรา ๑๔ ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วย คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหารายใด ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอ ต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความ เห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ นี้ไม่ได้</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว หากเป็น กรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วย ให้ผู้ได้รับความ เห็นชอบประชุมร่วมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี เพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งผล ให้ประธานวุฒิสภาทราบ ในกรณีที่ผู้ซึ่งวุฒิสภาให้ความ เห็นชอบยังได้ไม่ครบจำนวนที่ต้องสรรหา แต่เมื่อรวมกับ กรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี มีจำนวนถึงเจ็ดคน ก็ให้ ดำเนินการประชุมเพื่อเลือกประธานกรรมการได้และเมื่อ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยการเท่าที่มีอยู่ และให้ดำเนินการสรรหา เพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องสรรหาต่อไปโดยเร็ว</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง แต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการ และเป็นผู้ลงนามรับ สนองพระบรมราชโองการ</p>	
<p>มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ เป็นกรรมการ โดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ (๒๐) (๒๑) หรือ (๒๒) หรือยังประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๒๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบ วิชาชีพดังกล่าวแล้ว ต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธาน วุฒิสภา จะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งกรรมการ ในกรณีที่ไม่แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่า ผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการสรรหาใหม่</p>	
<p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือ ลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา ให้เป็น หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัย ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการสรรหากำหนด</p> <p>การวินิจฉัย ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการ สรรหาที่ถูกกล่าวหาว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม จะอยู่ในที่ประชุมในขณะที่พิจารณาและวินิจฉัยมิได้</p>	
<p>มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการสรรหาและ กรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามที่ ประธานวุฒิสภากำหนด แต่สำหรับเบี้ยประชุมให้กำหนดให้ ได้รับเป็นรายครั้งที่มาประชุมในอัตราไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ ประธานกรรมการหรือกรรมการใน ก.ร. ตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการรัฐสภาได้รับในแต่ละเดือน แล้วแต่กรณี</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๘ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการใหม่แทน</p>	
<p>มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑</p> <p>(๔) พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามรัฐธรรมนูญ เมื่อประธานกรรมการ พ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ ด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาว่ากรรมการ ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) หรือไม่ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ</p> <p>ในระหว่างที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เว้นแต่จะมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน</p> <p>ในกรณีที่กรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่กรรมการครบวาระ แต่ถ้ากรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันตำแหน่งว่างลง</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๒๐ เมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควร ว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) ให้เลขาธิการวุฒิสภาเสนอเรื่องต่อประธานกรรมการสรรหา ภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ และให้ คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ในการ วินิจฉัยให้ถือเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน กรรมการสรรหาออกเสียงเพิ่มขึ้นเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด หลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหา กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการ ต้องหยุดปฏิบัติ หน้าที่เพราะถูกกล่าวหาและศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง และมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้ประธานศาลฎีกาและ ประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการทำ หน้าที่เป็นกรรมการ เป็นการชั่วคราวให้ครบกำหนด โดยให้ผู้ ซึ่งได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะ กรรมการจนกว่ากรรมการที่ ดันทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีการ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน</p>	
<p>มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคน จึงจะเป็นองค์ ประชุม ในกรณีที่กรรมการคนใดไม่อาจมาประชุมได้ ให้จด แจ้งเหตุนั้นไว้ในรายงานการประชุม</p> <p>การลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ใช้คะแนน เสียงข้างมาก เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยประธานในที่ประชุมและกรรมการ ที่มาประชุมต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติ และให้กรรมการคน หนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีมีคะแนนเสียง เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>การไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ออก เสียงลงมติโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม แต่ไม่เป็นการตัด</p>	<p>- เนื่องจากร่างฯ ม. ๑๓ กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. มาจากบุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญ ในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรม เป็น ตัวอย่างที่ดีของสังคม จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดรายละเอียด เกี่ยวกับการทำหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ช. ในการเข้า ประชุม</p> <p>- คำว่า “ไม่มีเหตุอันสมควร” เป็นบทบัญญัติที่มี ความกว้างควรนิยามให้ชัดเจน</p> <p>- “ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรฐานทางจริยธรรม” จะเป็นหน้าที่ขององค์กรใด ที่จะเข้ามาดำเนินการตรวจสอบ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>สิทธิที่จะลาออกจากตำแหน่งก่อนมีการลงมติ ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้า ประธานกรรมการไม่มาประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือก กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการประชุมที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเบี้ยประชุม เป็นรายครั้งเท่ากับกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ย ประชุมกรรมการ</p>	
<p>มาตรา ๒๓ การลงมติ เพื่อมีความเห็นว่าผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรง ตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อ หน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนน เสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการลงมติเพื่อมี ความเห็นว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาล รัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงาน ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็น เท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์ อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน นั้นด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๒๔ ในการลงมติของกรรมการตามมาตรา ๒๓ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้กรรมการ ลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่ง อย่างน้อยต้องมีชื่อเรื่อง และประเด็นที่ลงมติ มติที่ลง และ ลายมือชื่อของกรรมการที่ลงมติและให้เลขอาธิการเก็บรวบรวมไว้ เป็นหลักฐาน มติที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการ ต่อไปได้โดยไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุมของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และในกรณีที่ต้องทำคำวินิจฉัย เมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความเห็นชอบร่างคำวินิจฉัยนั้นและ ประธานกรรมการหรือผู้ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการได้ลง</p>	<p>- การกำหนดแบบหนังสือในการลงมติของกรรมการ ป.ป.ช. อาจกระทบต่อประสิทธิภาพในการพิจารณา เนื้อหาของคดี เนื่องจากปริมาณงานคดีที่อยู่ในอำนาจ กรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีจำนวนมาก และต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว</p> <p>- การดำเนินการซึ่งกำหนดให้ “ไม่ต้องรอรับรองรายงาน การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช.” อาจมีผลกระทบ ทำให้การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่รอบคอบ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>นามในคำวินิจฉัยนั้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>การให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ พิจารณาให้ความเห็นชอบแทนคณะกรรมการก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่ง หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งคณะก่อนลงนามในคำวินิจฉัย ให้ เลขาธิการบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยและให้เลขาธิการ เป็นผู้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแทน เมื่อเลขาธิการลงนามในคำ วินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ให้คำวินิจฉัยนั้นเป็นอันใช้บังคับได้</p>	
<p>มาตรา ๒๕ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และ การปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ และปราศจาก อคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องตาม มาตรฐานทางจริยธรรม ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง กรรมการจะเข้ารับการศึกษาหรืออบรมในหลักสูตรหรือ โครงการใดๆ มิได้ เว้นแต่เป็นหลักสูตรหรือโครงการที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้จัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับ กรรมการ</p>	<p>- ไม่ควรกำหนดให้ “กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ...” เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ต้องมา จากบุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญ ในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็น ตัวอย่างที่ดีของสังคม การกำหนดเช่นนี้อาจกระทบต่อ ความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่และอาจเป็นช่อง ให้มีการกลั่นแกล้งร้องเรียนเพื่อประวิงเวลา</p>
<p>มาตรา ๒๖ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และ ประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ และกรรมการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเงินค่า รับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กระทรวงการคลัง กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินประจำตำแหน่งของประธาน กรรมการหรือกรรมการ</p>	
<p>มาตรา ๒๗ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งดำรง ตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปีมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็น เงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่าง หนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ครบวาระ (๒) ตาย (๓) ลาออก (๔) มีอายุครบเจ็ดสิบปี</p> <p>ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้น ให้นำอัตรา</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>เงินเดือนตามมาตรา ๒๖ คูณด้วยจำนวนปีที่ดำรงตำแหน่ง เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี</p> <p>สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะ โอนไม่ได้ เว้นแต่กรณีตายให้ตกให้แก่คู่สมรสและทายาทที่ได้ แจ้งไว้ และถ้าการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเป็นสองเท่าของบำเหน็จตอบ แทนที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และ อำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใ้สอบสวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรง ตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>(๒) ใ้สอบสวนและวินิจฉัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้าย ผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้า พนักงานของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบ และเปิดเผย ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าว</p> <p>(๔) ใ้สอบสวนเพื่อดำเนินคดีในฐานความผิดอื่นที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มี กฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๕) หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น</p>	<p>- ประเด็นคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” กรณีตามร่างมาตรา ๒๘ (๑) มีประเด็นข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจใ้สอบสวนและมีความเห็น ในกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ว่ามีพฤติการณ์กระทำความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือไม่ ประการใด</p> <p>ทั้งนี้ เพราะนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ตามร่าง ม. ๔ นั้น ก็หมายถึงเฉพาะการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์อัน มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเท่านั้น ซึ่งไม่ รวมถึงประเภทคดีที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับคดีจำนำ ข้าวหรือคดีการสั่งให้สลายการชุมนุม เป็นต้น จึงเห็นควร กำหนดนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ให้ครอบคลุม รวมถึง การกระทำเกี่ยวกับความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ หนึ่งผู้ใดด้วย</p> <p>ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ กำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจใ้สอบสวนและ วินิจฉัยเกี่ยวกับบุคคลที่มีสถานะเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” แต่ตามร่าง มาตรา ๔ คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายถึง เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมหมายความว่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
	<p>การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะมีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมล้วนเป็นความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งสิ้น ฉะนั้น กรณีที่ร่าง มาตรา ๒๘ (๑) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและมีความเห็นในคดีที่กล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเฉพาะคดี “ทุจริตต่อหน้าที่” โดยไม่รวมถึงความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อาจไม่สอดคล้องกับถ้อยคำที่รัฐธรรมนูญกำหนด</p> <p>นอกจากนี้ ยังมีประเด็นข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาว่า กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำความผิดตาม ร่างฯ หมวด ๑๑ ตั้งแต่มาตรา ๑๕๕ ถึง มาตรา ๑๗๔ เช่น ความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๖๒ นั้น มีประเด็นข้อกฎหมายว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยโดยอาศัยหน้าที่และอำนาจตามร่างฯ มาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๔) และหากเป็นกรณีตาม (๔) ผลการดำเนินการดังกล่าว จะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ใด</p> <p>- ประเด็นคำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐ” ตามร่างฯ มาตรา ๒๘ (๒) เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๒) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยในส่วนที่เป็นตำแหน่ง “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” แต่ตามร่างมาตรา ๒๘ (๒) กลับได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยในส่วนที่เป็นตำแหน่ง “เจ้าพนักงานของรัฐ” จึงเป็นหลักการหรือถ้อยคำที่บัญญัติไว้แตกต่างจากที่รัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งส่งผลให้ร่างมาตรา ๒๘ (๒) อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ (๒)</p> <p>- เกี่ยวกับการบังคับใช้บทบัญญัติตามร่างฯ มาตรา ๒๘ (๔) เนื่องจากร่างฯ มาตรา ๒๘ (๔) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานะความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
	<p>ประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ซึ่งเป็นความผิดตามที่กำหนดไว้ในร่างฯ หมวด ๑๑ ตั้งแต่มาตรา ๑๕๘ ถึง มาตรา ๑๗๔ โดยที่การกระทำบางฐานความผิด เช่น ร่างฯ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๘๖ หรือมาตรา ๑๗๒ เป็นฐานความผิดที่เกิดจากการขัดขวางหรือการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน จึงน่าจะเป็นอำนาจของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่จะมีดุลพินิจว่าสมควรจะดำเนินการไต่สวนในความผิดฐานดังกล่าวได้ด้วย มิฉะนั้นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนอาจถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยการละเว้นไม่ดำเนินการไต่สวนตาม ร่างมาตรา ๒๘ (๔)</p> <p>- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ การไต่สวนบุคคลใดที่กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ กล่าวคือ กรณีผู้ให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่รัฐต่างประเทศ และนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการไต่สวนการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร แต่ต้องรับโทษในราชอาณาจักร เนื่องจากเป็นฐานความผิดตามกฎหมายไทย หากกำหนดฐานความผิดโดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้เฉพาะเมื่อมีการร้องขอความร่วมมือฯ หากไม่มีการร้องขอความร่วมมือฯ หน่วยงานใดจะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการ</p> <p>- เห็นควรกำหนดคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถไต่สวนโดยให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สามารถนำมาใช้ในกรณีที่มีการดำเนินการของภาครัฐมีความเสี่ยงต่อการทุจริต เพื่อสร้างเสริมความโปร่งใส กระตุ้นให้สาธารณชนรับรู้ถึงการทุจริต และเป็น การป้องปรามการทุจริต และเพื่อประโยชน์ในการการเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต สอดคล้องกับหลักการตามอนุสัญญา UNCAC ในการส่งเสริมการรายงานของสาธารณะ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
	<p>- เห็นควรเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ตามมาตรา ๑๙ (๑๖) พรบ.ปปช. ปัจจุบัน หากไม่มีบทบัญญัติดังกล่าวอาจทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงานในการแต่งตั้งอนุกรรมการฯ ด้านต่างๆ เช่น อนุกรรมการด้านกฎหมาย ด้านป้องกัน เป็นต้น และอำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าว</p>
<p>มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการดำเนินการในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๒) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวเนื่องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย</p>	<p>- เห็นควรนำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ ไปบัญญัติเป็นวรรคสองของมาตรา ๒๘ และควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๔) ด้วย</p>
<p>มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) (๒) และ (๓) ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม</p>	
<p>มาตรา ๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อ คณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์การอัยการ ในเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต การกระทำความผิดต่อ</p>	<p>- เห็นควรลดกรอบระยะเวลาในการแจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาทบทวนมาตรการหรือข้อเสนอแนะ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ตำแหน่งหน้าที่ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ใน การยุติธรรม</p> <p>(๒) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อ ป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างเข้มงวด</p> <p>(๓) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้</p> <p>เมื่อองค์กรตามวรรคหนึ่งได้รับแจ้งมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว หากเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ให้แจ้งปัญหาและ อุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป ทั้งนี้ ไม่เกิน หกเดือนนับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	
<p>มาตรา ๓๒ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมี ส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการที่ จำเป็นต่อการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วน ร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความ คุ้มครอง รวมทั้งจัดให้มีช่องทางการแจ้งข้อมูล เบาะแส หรือพยานหลักฐาน สำหรับการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยช่องทางดังกล่าว ต้องมีวิธีการที่ง่าย สะดวก ไม่มีขั้นตอนยุ่งยาก และไม่ก่อ ผลร้ายกับผู้แจ้งดังกล่าว</p> <p>(๒) ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานของ รัฐในการจัดให้มีกลไกการแจ้งเตือนกรณีพบว่ามีพฤติการณ์ที่ สื่อว่าอาจมีการทุจริตในหน่วยงานของตน</p> <p>(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความ เข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอันตรายของการทุจริต เพื่อให้เกิดการ ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง</p> <p>(๔) รับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชนหรือหน่วยงาน ของรัฐเพื่อนำไปปรับปรุง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>	<p>- กรณีตามร่างมาตรา ๓๒ (๔) กำหนดให้คณะกรรมการ กำหนดมาตรการที่จำเป็นต่อการรับฟังข้อเสนอแนะจาก ประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปปรับปรุงการ ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานนั้น เห็นว่าเป็นร่างบทบัญญัติที่อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ และไม่สอดคล้องกับแนวทางการร่างกฎหมายหรือการ ปฏิบัติขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระ ศาล สภา นิติบัญญัติแห่งชาติ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น จึงเห็นสมควร ตัดร่างมาตรา ๓๒ (๔)</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นมาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน</p> <p>(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสารทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๔) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนอำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือพนักงานไต่สวน</p>	<p>- กรณีตามร่างฯ มาตรา ๓๓ ที่ได้กำหนดให้เฉพาะการสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงาน หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน ซึ่งไม่รวมถึงกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้อำนาจในการสั่งให้หน่วยงานชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา จึงเห็นควรคงไว้ซึ่งบทบัญญัติ มาตรา ๒๕ (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้ กรณีตามร่างมาตรา ๑๑๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐ หรือสถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความ มีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถือเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงได้ด้วย</p> <p>- เห็นควรกำหนดโทษทางวินัยกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน รวมถึงกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัย ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้บทบัญญัติ ม. ๓๓ และ ม. ๑๖๘ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>- ตามร่างฯ ม. ๓๓ (๔) เพื่อให้การช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครอบคลุมทุกกรณี เห็นควรตัดคำว่า “พนักงานไต่สวน” ออก</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการดำเนินการอย่างไรในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่ากรณีมีเหตุอันควรระมัดระวัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวและคณะรัฐมนตรีทราบ พร้อมด้วยข้อเสนอแนะแนว</p>	<p>- เห็นด้วยในหลักการ แต่ควรกำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเป็นรายกรณี มีผู้บังคับเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการทุกกรณี ซึ่งอาจส่งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ถูกกล่าวหาว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ อันเนื่องจากข้อจำกัดในแง่ของความพร้อมในบุคลากรของสำนักงาน</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ทางการแก้ไข</p> <p>หน่วยงานของรัฐและคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามควรแก่กรณีเพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตหรือเกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของรัฐหรือประชาชนโดยเร็ว และถ้าไม่เกี่ยวกับความลับของทางราชการให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p>	
<p>มาตรา ๓๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล หรือข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการ บรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้</p> <p>การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน ห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา และคำกล่าวหา</p> <p>(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะพฤติการณ์ที่มีการกล่าวหาว่ากระทำความผิด แต่มิให้เปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์การกระทำความผิด ให้เปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหาได้</p> <p>ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว</p>	<p>- เห็นควรกำหนดข้อยกเว้นในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานหรือทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และควรกำหนดกลไกในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเพื่อหาตัวผู้เปิดเผยข้อมูลโดยเร็ว หากตรวจสอบพบให้ลงโทษไล่ผู้ที่เปิดเผยข้อมูลนั้นออกจากราชการโดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนใหม่ แต่หากตรวจสอบไม่พบให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการไต่สวนนั้น และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดบทบัญญัติให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการฯ และพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเด็ดขาด อาจขัดต่อหลักนิติธรรม และอาจขัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ - การกำหนดให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการฯ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวน โดยไม่สอบสวน อาจเป็นช่องทางของการกลั่นแกล้ง หรือประวิงเวลา - การเปิดเผยข้อมูลหรือข้อมูลที่ถูกรั่วไหล อาจเกิดจากการกระทำของหน่วยงานอื่น เช่น กรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับเรื่องก่อนที่จะส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นข้อมูลที่รั่วไหลในขณะที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานอื่น - ควรกำหนดบทสันนิษฐานในลักษณะเดียวกันเพื่อเอาผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นด้วย มิใช่จะกำหนดเฉพาะเลขาธิการฯ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช.
<p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลดังกล่าวจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ตามที่จำเป็น และให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งมอบข้อมูลดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้ถือว่าการส่งมอบดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสงค์ให้สำนักงาน ปปง. จัดส่งนั้น ไม่อยู่ในอำนาจของ สำนักงาน ปปง. เช่น ธุรกรรมที่ใช้เงินสดที่ต่ำกว่าสองล้านบาท - ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับมูลค่าการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดหรือที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินจากสำนักงาน ปปง. และสถาบันการเงินหรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพ เพื่อส่งข้อมูลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยไม่ต้องร้องขอ - ควรกำหนดการใช้อำนาจดังกล่าวนี้ครอบคลุมถึงชั้นตรวจสอบทรัพย์สินด้วย - เห็นควรเพิ่มกลไกการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงิน และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ปปง. ฯลฯ ให้สอดคล้องกับ ม. ๒๕/๑ และ ม. ๓๗/๒ ตามกฎหมายที่ใช้บังคับปัจจุบัน

**ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)**

**ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.**

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซ้ำซ้อนว่ามีผู้ใดกระทำความผิดและความผิดนั้นมีโทษทางอาญา หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

(๒) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลต่อไป

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานได้สวนหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการแทนก็ได้ ในกรณีที่มีมอบหมายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการแทน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในการจับ คุมขังและการปล่อยชั่วคราว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เกิดขึ้นในลักษณะความผิดซึ่งหน้า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานได้สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายของศาล และเมื่อจับได้แล้วให้ส่งมอบให้พนักงานสอบสวนควบคุมตัวไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

- ร่างฯ ม. ๓๘ (๑) ซ้ำซ้อนกับ ม. ๓๘ (๒)

- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และหัวหน้าพนักงานได้สวน มีอำนาจจับและควบคุมตัวตามหมายจับได้ด้วย

- เห็นควรกำหนดให้หัวหน้าพนักงานได้สวนและพนักงานได้สวน มีอำนาจจับและควบคุมตัว โดยไม่ต้องได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีก เนื่องจากเป็นกรณีที่ศาลได้ออกหมายจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว

- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือพนักงานฝ่ายปกครอง ดำเนินการจับและควบคุมตัวได้

- เห็นควรกำหนดเงื่อนไขการจับกุมตามวรรคสี่ แยกต่างหากคนละมาตรา เนื่องจากเป็นความผิดซึ่งหน้าก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูล ตาม ม. ๓๘ วรรคหนึ่ง

- ความผิดซึ่งหน้าต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานได้สวนที่ได้มอบหมายสามารถใช้ได้ในทางปฏิบัติเพียงใด กรณีความผิดซึ่งหน้าต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๙ คน และหลังจากจับแล้วควรให้สามารถวางหลักเกณฑ์ภายหลังการจับด้วย

- เห็นควรกำหนดบทบาทของพนักงานได้สวนในฐานะที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ว่ามีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าไว้ให้ชัดเจน

- ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานได้สวนมีอำนาจขอต่อศาล เพื่อออกหมายจับในระหว่างได้สวนให้ชัดเจน

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๑) ให้ประธานกรรมการและกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตาม ประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>(๒) ให้กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในการดำเนินการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ร่างฯ ม. ๓๙ ได้กำหนดให้พนักงานไต่สวนเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือพนักงานสอบสวนชั้นผู้ใหญ่แล้ว ควรกำหนดให้พนักงานไต่สวนมีอำนาจในการจับกุม โดยไม่ต้องรับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช - ควรกำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ร่วมทำหน้าที่ไต่สวน มีสถานะให้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตาม ป. วิ อาญา ด้วย
<p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีให้พนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง ให้สำนักงาน มีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และให้พนักงานอัยการเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องขอ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรกำหนดเงื่อนไขกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ช. จะให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี ในกรณีที่พนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง - เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไต่สวน มีอำนาจเข้าแก้ต่างคดีให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ด้วย - เห็นควรให้บทบัญญัติถึงการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ก่อนถูกดำเนินคดี
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๓</p> <p style="text-align: center;">การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>มาตรา ๔๑ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นว่าการกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญมิได้กำหนดหน้าที่

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้อำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอาจมอบหมาย ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการเป็นการเบื้องต้นก่อน เสนอคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาก็ได้</p> <p style="text-align: center;">ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จัดให้มีการ ตรวจสอบบัญชีตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>ของกรรมการ ป.ป.ช. เอาไว้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีฯ ต่อ คตง. อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบตามรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ ม. ๒๔๐ มิได้กำหนดให้ คตง. มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบบัญชีฯ ของกรรมการ ป.ป.ช. และมีได้กำหนดให้มีอำนาจดำเนินการอื่นตามที่ กฎหมายบัญญัติ - เห็นควรกำหนดให้ยื่นบัญชีฯ ต่อวุฒิสภา ทั้งนี้ เนื่องจาก บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา
<p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่น่าปรากฏว่ามีการกระทำความผิด เกี่ยวกับการที่กรรมการ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและ หนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อ ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งเรื่อง</p> <p style="text-align: center;">ให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่กำหนดให้ คตง. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อ ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาฯ อาจมี ปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก รัฐธรรมนูญได้กำหนดกลไกการตรวจสอบทำหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม ม. ๒๓๖ และ ม. ๒๔๐ เท่านั้น ซึ่งไม่ได้ให้อำนาจให้ คตง. มีหน้าที่ทำการ ตรวจสอบได้
<p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่น่าปรากฏว่ากรรมการผู้ใดร้ายว ย ผิดปกติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งสำนวนพร้อม ด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประธานรัฐสภาเพื่อแจ้งให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทราบเพื่อ พิจารณาดำเนินการต่อไป</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดให้ คตง. ส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานไปยังประธานรัฐสภา กรณีที่น่าปรากฏว่ากรรมการ ป.ป.ช. ร้ายว ผิดปกติ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วย รัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดหน้าที่และ อำนาจของ คตง. ไว้ใน ม. ๒๔๐ และรัฐธรรมนูญ ม. ๒๓๖ มิได้กำหนดให้ คตง. มีสิทธิยื่นเรื่องต่อประธานรัฐสภาไว้ เช่นเดียวกัน
<p>มาตรา ๔๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก วุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งใน</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร หากประธานรัฐสภาเห็นว่าเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำตามที่ถูกล่ามทา ให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และให้นำความในมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการเข้าชื่อกล่าวหากรรมการ และบุคคลอื่นเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญา รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลหรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย</p>	
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ การไต่สวน</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๕ ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น โดยต้องค้นหาและรวบรวมข้อเท็จจริงทุกด้านไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกล่ามทา</p> <p>พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกล่ามทานำส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.หรือพนักงานไต่สวน จะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลแล้ว</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกล่ามทาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>-เห็นว่าหลักการตามวรรคหนึ่ง เป็นกระบวนการว่าด้วยการรวบรวมพยานหลักฐานตามระบบไต่สวนอยู่แล้ว หากกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในหมวด ๒ การไต่สวน ทำให้พนักงานไต่สวนต้องมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริง ซึ่งอาจเป็นโทษแก่พนักงานไต่สวนผู้ปฏิบัติ เนื่องจากเป็นดุลพินิจในการพิจารณาซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน</p> <p>- บทบัญญัติตามวรรคสอง ไม่สอดคล้องกับร่างฯ ม. ๗๐</p> <p>- กรณีตามวรรคสาม แม้จะกำหนดเงื่อนไขให้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>หรือพนักงานไตสวนใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ เรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไตสวนดำเนินการตามที่ร้องขอ และหากมีเหตุขัดข้องประการใดต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณายกเว้นไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๓ ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวในทางปฏิบัติกลับเป็นช่องทางให้ผู้ถูกกล่าวหาประวิงเวลา หรือเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เนื่องจากต้องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเรื่องการไตสวนและการไตสวนเบื้องต้นทุกกรณี</p>
<p>มาตรา ๔๖ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะควบคุมและกวดขันพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไตสวน ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในกาหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในกาหนดเวลา ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีดำเนินการทางวินัยทันที</p>	<p>- สาเหตุที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่สามารถดำเนินการไตสวนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาอันสั้น เนื่องจากปัญหาต่างๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ปริมาณของเรื่องร้องเรียนกล่าวหา ๒. เหตุของการทุจริตและประพฤติมิชอบมีหลายประเภท ๓. มีความยุ่งยากซับซ้อน ๔. มีความยุ่งยากในการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน <p>เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาล้วนเป็นผู้มีอิทธิพลและเป็นผู้ครอบครองพยานหลักฐาน</p> <p>- การกำหนดระยะเวลาในการไตสวนอาจส่งผลต่อคุณภาพของสำนวน ที่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงทุกด้าน</p> <p>- องค์กรในระดับอัยการ ตุลาการ หรือองค์กรทางกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ ก็ได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้</p> <p>- การกำหนดกลไกการควบคุมตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ ควรจะเป็นเรื่องภายในที่จะวางกฎเกณฑ์กติกากฎหรือระเบียบเท่านั้น</p> <p>- อำนาจหน้าที่ในการกวดขันการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ควรจะเป็นอำนาจของเลขาธิการฯ ในฐานะผู้บังคับบัญชา</p> <p>- มาตรา ๓๐ ได้บัญญัติครอบคลุมถึงมาตรการควบคุมระยะเวลาไว้แล้ว</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๔๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน โดยต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน</p> <p>ในการกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความรวดเร็วความยากง่ายของการไต่สวนและอายุความของการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยจะระบุระยะเวลาของการไต่สวนข้อกล่าวหาแต่ละประเภทที่แตกต่างกันก็ได้</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสองปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอให้หน่วยงานของต่างประเทศดำเนินการไต่สวนให้ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายระยะเวลาออกเท่าที่จำเป็นก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีอำนาจจะดำเนินการใดได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน โดยให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ภายใต้กำหนดอายุความและระยะเวลาตามมาตรา ๕๕ (๑) เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามแล้วไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัยตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แต่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสอบสวนและดำเนินการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีโดยเร็ว</p> <p style="text-align: center;">เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนใน</p>	<p>- ข้อสั่งเกิดกรณีตามร่างมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง</p> <p style="text-align: center;">๑. ในการดำเนินการไต่สวน ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้พิจารณาว่าสมควรจะหยิบยกข้อเท็จจริงใดหรือมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นดำเนินการไต่สวน ดังกรณีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบฯ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๘๔ เป็นต้น มิใช่ว่าเมื่อความปรากฏแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนทุกเรื่อง</p> <p style="text-align: center;">๒. ข้อความที่ว่า “ความปรากฏ” ไม่มี ความหมายชัดเจน จึงอาจเป็นช่องที่ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ถูกกล่าวหาว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>- ควรกำหนดกรอบอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีอำนาจดำเนินการเฉพาะเรื่องที่มีลักษณะร้ายแรงเท่านั้น</p> <p>- บทบัญญัติดังกล่าว ควรเปิดช่องให้พนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นด้วย</p> <p>- กรณีตามมาตรา ๔๗ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน แต่สำหรับมาตรา ๔๘ กลับกำหนดว่า หากเป็นกรณีกล่าวหาให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหาก่อน จึงก่อให้เกิดข้อสับสนในการบังคับใช้ว่าต้องดำเนินการตามมาตราใด</p> <p>- ร่างมาตรา ๔๗ วรรคสอง มิได้กำหนดผลของการสิ้นสุดระยะเวลาไต่สวนให้ชัดเจนว่า ผู้รับผิดชอบสำนวนจะสิ้นสุดบทบาทและอำนาจหน้าที่หรือไม่ องค์กรหรือหน่วยงานใดจะเป็นผู้ดำเนินการแทน การรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาภายหลังกรอบระยะเวลาดังกล่าวจะรับฟังได้มากน้อยเพียงใด และถือว่าสำนวนเสียไปหรือไม่</p> <p>- ตามวรรคสี่ เป็นการจำกัดดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องไต่สวนโดยพลันทุกเรื่องที่ สดง. แจ้งหรือส่งมา</p> <p>- วรรคท้าย เป็นการกำหนดกลไกการควบคุมตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ ควรจะเป็นเรื่องภายในที่จะวางกฎเกณฑ์กติกา หรือระเบียบเท่านั้น ทั้งนี้ ตามร่างฯ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ต่างประเทศ หรือขอให้หน่วยงานของต่างประเทศดำเนินการ ได้ส่วนให้ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะ ขยายระยะเวลาออกเท่าที่จำเป็นก็ได้ (กำหนดโทษในการได้ สวนที่ล่าช้าเกินเวลาที่กำหนด)</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่า การตรวจเงินแผ่นดินว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้ จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไม่มี อำนาจจะดำเนินการใดได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวน โดยให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการ ตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของ สำนวนการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ภายใต้กำหนดอายุความและระยะเวลาตามมาตรา ๕๕ (๖) เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการได้ สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่และ อำนาจต่อไป แต่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสอบสวน และดำเนินการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีโดยเร็ว</p>	<p>ม. ๔๗ วรรคท้าย ช้าซ้อนกับบทบัญญัติ ม. ๔๖</p>
<p>มาตรา ๔๘ ในการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากเป็นกรณีที่มีการกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือผู้ที่ เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหาดังกล่าว หาก ตรวจสอบแล้วพบว่าคำกล่าวหาอันมีข้อมูลหรือรายละเอียด ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือความผิดที่กล่าวหาอัน ไม่ได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ เป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณา ตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ (๑) ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ทั้งนี้ ให้ ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำ กล่าวหา</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการอย่างน้อยสามคนเป็นผู้ พิจารณาแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>คำกล่าวหาใดที่ไม่มีเหตุที่ไม่รับไว้พิจารณาตามวรรค หนึ่ง ให้ดำเนินการได้สวนต่อไป</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจสอบคำกล่าวหา เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่อง ภายใน ๑๕ วัน เป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป เนื่องจากใน การพิจารณาคำกล่าวหาต้องมีการวิเคราะห์ถึง รายละเอียดคำกล่าวหาพร้อมทั้งพยานหลักฐานที่ เกี่ยวข้องบางส่วนด้วย อีกทั้ง ปริมาณเรื่องกล่าวหา จำนวนมากกว่าเจ้าหน้าที่ - เป็นการจำกัดดุลพินิจในการค้นหาความจริงตาม คำกล่าวหา ซึ่งอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๔๙ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนดำเนินการเป็นคณะ ประกอบด้วย เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นหัวหน้า พนักงานไต่สวนอย่างน้อยหนึ่งคน และมีผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นอีกอย่างน้อยหนึ่งคนร่วมเป็นคณะ และในการไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานต้องกระทำโดยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนหนึ่งคน และผู้ช่วยพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อีกหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>การไต่สวนเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>ภายใต้ระยะเวลาตามมาตรา ๔๗ ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสาม ให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนแจ้งอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินการ พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาและระยะเวลาดำเนินการ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสั่งขยายระยะเวลา โดยให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้มีอำนาจขยายระยะเวลาแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องใดไว้พิจารณาแล้ว หากไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้เพราะเหตุขาดอายุความ อันเนื่องมาแต่การมิได้ปฏิบัติตามระยะเวลาตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งยุติการดำเนินคดีอาญา และหากการขาดอายุความดังกล่าวเกิดจากความผิดหรือ จงใจ ปล่อยปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อของผู้ใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลาในการไต่สวนเบื้องต้นสั้นเกินไป เพราะในการทำสำนวน เป็นระบบไต่สวนที่ต้องมีการรวบรวมพยานหลักฐานจากทุกทาง อีกทั้งกระบวนการยังต้องผ่านการมอบหมายอันเป็นการสร้างขั้นตอนมากขึ้น - ตามมาตรา ๔๙ วรรคเจ็ด การกำหนดให้กรรมการแต่ละคนกำกับดูแล กระทบความเอกภาพของคณะกรรมการ ป.ป.ช. - กรณีตามวรรคสอง การกำหนดองค์ประกอบขององค์คณะไต่สวน เป็นการสร้างข้อจำกัดในทางปฏิบัติมากเกินไป ซึ่งทำให้ในการทำงานทุกเรื่องต้องมีการแต่งตั้งองค์คณะ และยังขาดในส่วนขององค์ประกอบที่เป็นพนักงานไต่สวน - ตามวรรคห้า เป็นการกำหนดกลไกการควบคุม ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ ควรจะเป็นเรื่องภายในที่จะวางกฎเกณฑ์กติกา หรือระเบียบ เท่านั้น

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ดำเนินการเพื่อลงโทษผู้ขึ้นโดยเร็ว ในการไต่สวนเบื้องต้นให้เลขาธิการและหัวหน้า พนักงานไต่สวน มีอำนาจตามมาตรา ๓๓ ด้วย เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการไต่สวนเบื้องต้นให้เกิดความ รอบคอบและเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมาย ให้กรรมการแต่ละคนกำกับดูแลการไต่สวนเบื้องต้นในแต่ละ ด้านตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๕๐ ให้นำความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๗๕ มาใช้บังคับกับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ไต่สวนโดยมิได้มีคำกล่าวหาด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๕๑ ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญมี ผลกระทบอย่างกว้างขวาง หรือเป็นกรณีมีการไต่สวนผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรง ตำแหน่งในองค์กรอิสระ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ไต่สวนเอง หรือจะแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนเป็น คณะกรรมการไต่สวนก็ได้</p> <p>คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้ง หัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน และพนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือคณะกรรมการไต่สวนในการดำเนินการ ตามหน้าที่ได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในกรณีมีความจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรไต่สวน ให้คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๕๖ ให้เป็นที่ ปรึกษาได้</p> <p>ให้ที่ปรึกษาตามวรรคสามมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม เช่นเดียวกับกรรมการ</p> <p>คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการ ให้เสร็จและจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย และให้นำมาตรา ๔๙ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกมาใช้ บังคับโดยอนุโลม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า “เรื่องสำคัญมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง” เป็นคำ จำกัดความที่ไม่ชัดเจน - ตามร่างมาตรา ๕๑ วรรคสอง ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือ พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย - ตามร่างมาตรา ๕๑ วรรคสาม ควรกำหนดให้อำนาจ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการไต่สวนเอง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิได้ด้วย
<p>มาตรา ๕๒ ในการพิจารณารายงานการไต่สวน เบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี</p>	<p>- ตามร่างมาตรา ๕๒ ในการพิจารณารายงานไต่สวนฯ ควรเป็นขั้นตอนภายหลังการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>อำนาจไต่สวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นชอบด้วยกับรายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวนรวมทั้งที่ไต่สวนเพิ่มเติมแล้ว ให้ถือว่ารายงานหรือสำนวนดังกล่าว เป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๖๙ แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเพื่อมีมติว่ากรณีมีมูลตามที่กล่าวหาหรือไม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๖๙ แล้ว</p>	<p>- ตามร่างมาตรา ๕๙ วรรคสอง ที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีมติภายใน ๓๐ วัน เป็นกรอบระยะเวลาที่อาจขัดหรือแย้งกับร่างมาตรา ๗๔ วรรคสอง</p>
<p>มาตรา ๕๓ นอกจากหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการไต่สวนและการไต่สวนเบื้องต้นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการไต่สวนและการไต่สวนเบื้องต้นได้ แต่ต้องไม่เป็นการเพิ่มขึ้นตอนที่ไม่ว่าจำเป็นหรือเป็นอุปสรรคต่อการได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น โดยอย่างน้อยต้องกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการและขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติหน้าที่แต่ละระดับให้ชัดเจน และมีระบบการติดตามตรวจสอบ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม</p>	
<p>มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการตามมาตรา ๖</p> <p>(๒) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะไต่พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือ มีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือตั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่</p>	<p>-</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ศาลยังมีได้วินิจฉัย ในเนื้อหาแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นขึ้นพิจารณาก็ได้</p> <p>(๔) ผู้ถูกกล่าวหาตาย เว้นแต่เป็นกรณีร้ายแรงผิดปกติ</p>	
<p>มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง</p> <p>(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม</p> <p>(๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้อำนาจดำเนินการต่อไปได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดว่ากรณีใดถือเป็นความเสียหายร้ายแรง - กรณีตาม (๑) ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่รับหรือยก จะให้หน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการต่อไป - กรณีตาม (๓) “กำหนดระยะเวลาเกินห้าปี” ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่าไม่นำมาใช้บังคับกับตัวการ ผู้ใช้ผู้สนับสนุน
<p>มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้กรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน ผู้ช่วยพนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เข้าร่วมดำเนินการไตสวนพิจารณาหรือวินิจฉัยคดี</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานะกรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน ผู้ช่วยพนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มาก่อน</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในการดำเนินการในเรื่องใด กรรมการ หัวหน้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถคัดค้านได้ตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใด - ตามวรรคสอง ควรกำหนดกรอบระยะเวลาที่ยาวกว่านี้ เนื่องจากปริมาณคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีปริมาณมาก

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>พนักงานไตสวน พนักงานไตสวน ผู้ช่วยพนักงานไตสวน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งในเรื่องนั้น ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคล ดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายจะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านกรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย ซึ่งมีเหตุตามวรรค หนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้กรรมการ พนักงานไตสวน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้ พลังก่อน</p> <p>การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการ แต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคล ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ ระยะเวลาดำเนินการ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างที่รอการ วินิจฉัย ให้กรรมการ พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลังก่อน</p> <p>การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการ แต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ ระยะเวลาดำเนินการ วิธีการและเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๕๗ ในระหว่างการไตสวน หากปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุ ใดๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี อำนาจดำเนินการไตสวนเพื่อดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทาง วินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจาก</p>	<p>- ควรกำหนดถ้อยคำตามร่างฯ มาตรา ๕๗ กรณี ดำเนินการไตสวน กรณีร้ายชัดปกติ ให้เหมือนกัน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนในข้อกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติต่อไปได้</p>	
<p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ และให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป เว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๘๗</p>	<p>บทบัญญัติให้แจ้งภายในเจ็ดวัน ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๕๙ ในการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี</p>	<p>- เนื่องจากเป็นเรื่องการรับคำกล่าวหา ควรบัญญัติไว้ก่อนมาตรา ๔๘</p>
<p>มาตรา ๖๐ คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา (๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน ผู้กล่าวหาจะเป็นผู้เสียหายหรือมิใช่ผู้เสียหายก็ได้ การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ และจะส่งด้วยวิธีใดๆ ที่จะให้คำกล่าวหาขึ้นถึงสำนักงานก็ได้ ในกรณีที่ทำด้วยวาจา ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนที่จะบันทึกรายละเอียดไว้ให้ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานจัดให้มีระบบในการจดแจ้งชื่อและที่อยู่</p>	<p>- เห็นควรจำกัดวิธีการยื่นเรื่อง - ควรบัญญัติให้ (๓) ต้องอยู่ภายใต้มาตรา ๕๓ - ปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ช. มีวิธีการปกปิดรายชื่อผู้กล่าวหาอยู่แล้ว จึงไม่ควรระบุวิธีปกปิดไว้ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ - ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบ หลักเกณฑ์ในการรับเรื่องกล่าวหาได้ - การบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องรับคำกล่าวหาที่มีลักษณะบัตรสนเท่ห์ตามวรรคสี่อาจขัดกับรายละเอียดคำกล่าวหาตามวรรคแรก เนื่องจากคำกล่าวหาต้องมีชื่อของผู้กล่าวหา</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ของผู้กล่าวหาไว้ในทะเบียนที่รักษาไว้เป็นความลับ และไม่ว่ากรณีใดจะเปิดเผยทะเบียนดังกล่าวมิได้ และให้ลบชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาออกจากหนังสือกล่าวหาหนังสือกล่าวหาที่ไม่ปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ถ้ามีรายละเอียดตาม (๓) แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะปฏิเสธไม่รับไว้พิจารณาไม่ได้</p> <p>การกล่าวหาบุคคลตามมาตรา นี้ ให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย</p>	
<p>มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นใดในข้อหาใดๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวนส่งคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องไม่ร้ายแรงที่เป็นกรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน โดยจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการให้พนักงานสอบสวน ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำคู่มือแจกจ่ายให้พนักงานสอบสวนอย่างทั่วถึงเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบ ว่า เรื่องใดบ้างที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลาที่กำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับ เป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป - เห็นควรกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องที่ถูกกล่าวหาไปพนักงานสอบสวน ตามมาตรา ๘๙/๒ แห่งกฎหมายปัจจุบัน เนื่องจากจำนวนเรื่องกล่าวหาโรงเรียนมีเป็นจำนวนมาก สำนักงาน ป.ป.ช. อาจไม่สามารถรองรับจำนวนเรื่องกล่าวหาได้ อีกทั้งความผิดที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ปอ.มาตรา ๒๘๘ ควรส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเพราะมีความชำนาญมากกว่า - กรณีตามวรรคสองการส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวัน เป็นการกำหนดกรอบดุลพินิจในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. - กรณีตามวรรคสาม เป็นเรื่องการจัดทำคู่มือไม่ควรบัญญัติไว้ในกฎหมายชั้น พรบ. - กรณีตามวรรคห้า ขัดกับบทบัญญัติแห่ง ป. วิ อาญา ม. ๘๓

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่จะจับโดยไม่มีหมายจับได้ ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้</p> <p>ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีเห็นระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับ จากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกัน หรือไม่มีประกันก็ได้</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายขังผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น</p>	
<p>มาตรา ๖๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนวยการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องที่มีใช้เป็นการผิดร้ายแรง ทั้งนี้ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานดำเนินการส่งเรื่องที่ได้รับไว้ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อดำเนินการต่อไปภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับเรื่อง</p> <p>การเทียบตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เกิด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรกำหนดนิยามของคำว่า “ความผิดร้ายแรง” ให้ชัดเจน - กรณีวรรคสอง กำหนดระยะเวลา ๑๕ วัน น้อยเกินไป เห็นสมควรให้นำเรื่องกรอบระยะเวลาในการส่งไปกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะประกาศกำหนด - กรณีตามวรรคสี่ การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. วางหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. อาจมีปัญหาในเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย เพราะหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดอาจขัดหรือแย้งกับกฎหมายของ ป.ป.ช. - กรณีตามวรรคห้า การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติตาม พรบ. นี้ อาจขัดหรือแย้งกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายของ ป.ป.ช. และ

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะวางหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้</p> <p>ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>อาจทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องได้รับโทษ เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๖๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่มีการกล่าวหาเรื่องใดมิใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือกล่าวหาในเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยไปตามหน้าที่และอำนาจก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นเมื่อผู้บังคับบัญชาดำเนินการไปเป็นผลประการใดให้รายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เกณฑ์ความผิดร้ายแรงไม่ชัดเจน และเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น - กรณีมิใช่ความผิดร้ายแรง เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องกล่าวหาไปให้พนักงานสอบสวน ดำเนินการตาม ป. วิ อาญา ได้ด้วย (หลักเดิมตามมาตรา ๘๙/๒ แห่งกฎหมายปัจจุบัน) - กรณีกล่าวหาใดเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแล้ว ไม่ควรกำหนดให้ผู้บังคับบัญชารายงานกลับมาอีก
<p>มาตรา ๖๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ของตนและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการและภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ ดำเนินการนั้น รวมถึงเรื่องกล่าวหาที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ส่งไปด้วยหรือไม่ จึงเห็นควรบัญญัติให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้มีปัญหาในทางบังคับใช้กฎหมาย เพราะหากเป็นเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ไม่ควรกำหนดให้ผู้บังคับบัญชารายงานกลับมา เพราะมิใช่เรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๖๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามรายงานตามมาตรา ๖๔ หรือมี</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการไต่สวน หรือสอบสวน มาเพื่อดำเนินการได้ โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมดหรือนำผลการไต่สวนหรือสอบสวนของหน่วยงานของรัฐนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๖๖ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น จะต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และต้องไม่ทำหรือจัดทำกรใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลัง บังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใดๆ เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำ ในเรื่องไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น</p> <p>ในการสอบปากคำพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำ จะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้ว กรรมการหรือพนักงานไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรบัญญัติห้ามละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เพราะเป็นบทกฎหมายทั่วไปที่ได้บัญญัติไว้แล้ว - กรณีผู้ให้ถ้อยคำเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น เนื่องจากระบบการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นระบบไต่สวน ทำงานในรูปขององค์คณะไต่สวน ซึ่งมีความละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมอยู่แล้ว การสอบปากคำเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นรายกรณีไป
<p>มาตรา ๖๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนตามมาตรา ๕๑ หรือมอบหมายให้ผู้ไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นเรื่องใดแล้ว ให้คณะกรรมการไต่สวนและผู้ไต่สวนเบื้องต้นมีหน้าที่และอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการไต่สวนเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	
<p>มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ปรากฏจากการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการรั่วรัยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังนี้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตามร่างฯ ม. ๖๘ (๑) ควรกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เนื่องจากในคดีอาญา ทรัพย์สินดังกล่าวถือว่าเป็นของกลางในคดีอาญา - กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจในการยึดอายัดไว้ชั่วคราวตามร่างมาตรานี้แล้ว หากมีเหตุจำเป็นสมควรที่จะต้องจำหน่ายทรัพย์สินที่ยึด หรืออายัด ควรให้

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>(๑) ในกรณีที่ความผิดนั้นมีโทษทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจร้องขอต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องต่อศาลดังกล่าวเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมีหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด แต่ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งถอนการยึดหรืออายัดโดยพลัน รวมทั้งไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมีหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลอื่นมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีพฤติการณ์เป็นการถือครองแทนหรือถือกรรมสิทธิ์แทนด้วย ในกรณีเช่นนั้น ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์มีสิทธิพิสูจน์ว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติ</p>	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการจัดการทรัพย์สินระหว่างการยึด อายัด ไว้ชั่วคราวไว้ด้วย เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมีอำนาจในการบริหารทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่</p> <p>- กรณีตาม (๒) เห็นควรกำหนดระยะเวลาเป็น ๒ ปี หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีนั้น เนื่องจากทรัพย์สินที่ต้องทำการยึด อายัด มีหลายรายการและเพื่อประโยชน์ต่อความยุติธรรม</p>
<p>มาตรา ๖๙ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคเจ็ด เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรให้ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง</p> <p>การแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี และในกรณีที่เป็นการกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ให้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ สถานที่ตั้งของทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินในขณะที่แจ้งข้อกล่าวหาทั้งนี้</p>	<p>- การกำหนดให้การแจ้งข้อกล่าวหา ต้องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก่อน ถือเป็น การสร้างขึ้นตอนโดยไม่จำเป็น ไม่สอดคล้องกับกรอบระยะเวลาการไต่สวนตามที่ร่างกำหนด</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>เท่าที่ทำได้ด้วย</p> <p>ในการแจ้งข้อกล่าวหาให้จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๗๐ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่หลักฐานแสดงว่าตนไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงได้ภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องขอก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล</p> <p>การเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงตามวรรคหนึ่งไม่มีผลกระทบต่อการไต่สวนที่ได้กระทำไปก่อนแล้ว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรบัญญัติเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาเฉพาะก่อนชี้มูลความผิด เนื่องจากหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้ว เรื่องจะอยู่ในความรับผิดชอบของอัยการสูงสุด - ตามวรรคสอง เป็นการให้สิทธิมากเกินไป อาจทำให้เกิดการประวิงเวลา หรือการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตได้
<p>มาตรา ๗๑ ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙ ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งพร้อมทั้งมอบบันทึกสรุปลักษณะข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาสรุปลักษณะสำคัญต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้</p> <p>สรุปลักษณะสำคัญตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยาน หรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีตามวรรคสอง ควรให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปออกหลักเกณฑ์ เพื่อกำหนดถึงลักษณะของเรื่องกล่าวหา ว่าเรื่องกล่าวหาประเภทใดควรเปิดเผย เพราะอาจกระทบต่อรูปคดีได้
<p>มาตรา ๗๒ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาให้มีสิทธินำนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดให้มีดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตถึงจำนวนบุคคลผู้เข้าร่วมรับฟังตามความเหมาะสม เป็นรายคดีไป
<p>มาตรา ๗๓ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวน การไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๗๔ เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวน เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>(๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการไต่สวน</p> <p>(๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย</p> <p>(๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง</p> <p>(๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>ให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาสำนวนการไต่สวนเพื่อมีมติโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการไต่สวน เว้นแต่จะได้มีการนัดหมายให้มีการประชุมทุกวันอยู่แล้วและมีเรื่องอื่นค้างพิจารณาอยู่</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้ในการจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย โดยอนุโลม</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสำนวนการไต่สวนตามลำดับที่ได้รับสำนวนนั้น แต่ในกรณีนี้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเรื่องใดกระทบถึงประโยชน์ของรัฐหรือประชาชนอย่างร้ายแรง จะหยิบยกขึ้นพิจารณาก่อนก็ได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรอบระยะเวลา ๗ วัน อาจไม่สอดคล้องกับทางปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป - การเริ่มนับระยะเวลาเจ็ดวัน มิได้กำหนดว่าต้องเริ่มนับตั้งแต่เวลาใด อาจทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ - การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาสำนวนภายใน ๗ วัน ไม่อาจปฏิบัติได้ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีปริมาณสำนวนมากและแต่ละสำนวนมีรายละเอียดแตกต่างกัน อีกทั้งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสำนวนและกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา เพราะไม่อาจอำนวยความสะดวกยุติธรรมได้เพียงพอ - หน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีเพียงการพิจารณาสำนวนการไต่สวนเท่านั้น การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาสำนวนภายใน ๗ วัน อาจทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถปฏิบัติงานในภารกิจอื่นได้
<p>มาตรา ๗๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นตามมาตรา ๗๔ แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่ง พิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นว่าเป็นกรณีที่มีมูลความผิดหรือไม่ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ โดยให้กรรมการผู้นั้นเสนอความเห็นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกคนต้องพิจารณาสำนวนก่อนเข้าประชุมอยู่แล้ว

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๓๓ การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรง ตำแหน่งเฉพาะ</p> <hr/> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๑ การดำเนินคดีทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือ ใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <hr/> <p>มาตรา ๗๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลง ความเห็นว่าคุณดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาล รัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ ทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนราชการได้สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่มติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้อง คดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองต่อไป ทั้งนี้ โดยไม่ต้องส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการ สูงสุดแต่ต้องแจ้ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ</p>	<p>- ชื่อหมวดควรให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ</p> <p>-</p>
<p>มาตรา ๗๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญา ตามมาตรา ๗๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน</p> <p>ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการได้สวนมีข้อ ไม่สมบูรณ์ที่จำเป็นต้องดำเนินการเพิ่มเติมหรือหารือกัน ให้ แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับเรื่อง</p> <p>ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์ตามวรรคสองเป็นเรื่องที่ต้อง ดำเนินการได้สวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของอัยการสูงสุดให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวัน</p>	<p>- วรรคแรก เห็นควรกำหนดกรอบระยะเวลาที่ให้อัยการ สูงสุดฟ้องคดี โดยเทียบเคียงกับกรอบระยะเวลาการ พิจารณารายงานการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างฯ ม. ๗๔ และ ม. ๗๕</p> <p>- วรรคสอง เห็นว่าการตั้งคณะทำงานร่วมอาจมีปัญหา เกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มิได้กำหนดกลไกดังกล่าวไว้ ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญฯ ปี ๔๐ ม. ๓๐๕ วรรคห้าและม. ๓๐๙ วรรคสอง และ รัฐธรรมนูญฯ ปี ๕๐ ม. ๒๗๒ วรรคห้า ม. ๒๗๖ และ ม. ๒๖๒</p> <p>- วรรคสาม เห็นว่าการกำหนดให้อัยการสูงสุดมีอำนาจให้</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์เป็นปัญหาเกี่ยวกับฐานความผิดหรือเป็นปัญหาว่า การกระทำนั้นเป็นความผิดหรือไม่ให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันฝ่ายละห้าคนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง</p> <p>เมื่อคณะกรรมการร่วมกันดังกล่าววินิจฉัยด้วยเสียงข้างมากเป็นประการใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการร่วมกันไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะยื่นฟ้องคดีเองก็ได้แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรฟ้องคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความ แต่ต้องไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่หาข้อยุติไม่ได้</p> <p>สำนักงานอำนวยการความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมกันตามวรรคสี่ และให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทำหน้าที่เลขานุการด้วย</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีเอง ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้แก้จำเลย</p> <p>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง มิให้นำรวมระยะเวลาที่ต้องดำเนินการตามวรรคสาม และ วรรคสี่ด้วย ระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรานี้ ในกรณีมีเหตุอันจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายออกไปก็ได้แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่กำหนดไว้ และเมื่ออัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขยายเวลาแล้วให้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่และการขยายระยะเวลาต้องคำนึงถึงอายุความในการดำเนินคดีประกอบด้วยการฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำไม่ได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ แต่ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการอัยการ อัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณีต้องดำเนินการสอบสวน หากปรากฏว่าการไม่ปฏิบัติภายในระยะเวลาดังกล่าวเกิดจากการจงใจปล่อยปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใด ให้ดำเนินการเพื่อลงโทษผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรดำเนินการ</p>	<p>ข้อเสนอแนะในลักษณะที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องดำเนินการ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญฯ ม. ๒๓๔ และ ม. ๒๔๘ ซึ่งกระทบต่อหลักความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเป็นการลดทอนอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสมือนพนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๔๓</p> <ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรกำหนดให้พนักงานไต่สวนเป็นผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินคดีแทน - เห็นควรกำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับอำนาจของคณะทำงานร่วมในการรวบรวมพยานหลักฐานให้ชัดเจน

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ฟ้องคดีตามวรรคสี่ แต่ไม่ได้ยื่นฟ้องภายในกำหนดอายุความหรือกำหนดเวลาตามวรรคสี่หรือตามที่ขยายตามวรรคแปด ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	
<p>มาตรา ๗๘ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันฟ้องคดี เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกควบคุมตัวอยู่ก่อนแล้วตามมาตรา ๓๘ ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้พนักงานสอบสวนนำตัวบุคคลดังกล่าวมาศาลในวันฟ้องคดี</p> <p>ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุต่อศาล อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอให้ศาลออกหมายจับได้</p>	<p>- เห็นควรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอออกหมายจับกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลในวันฟ้องคดี</p>
<p>มาตรา ๗๙ ในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาแล้ว ถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาต่อไป ให้ดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นควรไม่อุทธรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบและรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการพิจารณาด้วย ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ การจะอุทธรณ์หรือไม่ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจอุทธรณ์ในฐานะที่เป็นตัวแทนของรัฐ หรือให้อัยการสูงสุดอุทธรณ์ตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่อัยการสูงสุดไม่อุทธรณ์ เนื่องจากการกำหนดให้อัยการสูงสุดรับฟังความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขาดสภาพบังคับที่ชัดเจน</p>
<p>มาตรา ๘๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณามอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจะพิจารณาแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้พนักงานไต่สวนเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้พนักงานไต่สวนที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจว่าความหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลด้วย</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้</p> <p>ผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ</p>	
<p>มาตรา ๘๒ ในการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นก็ได้</p> <p>สำหรับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อไป</p>	<p>- เห็นควรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลในการเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิ์ ตามกฎหมายปัจจุบัน มาตรา ๙๙ และมาตรา ๑๙ (๑๒) ได้ด้วย</p>
<p>มาตรา ๘๓ ในการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณีอาจร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับทรัพย์สินดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็น ทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้หรือ รับว่าจะให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยมิชอบ</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการ กระทำความผิด หรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด</p> <p>(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใดๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๓)</p> <p>(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๓) หรือ (๔)</p>	
<p>มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับทรัพย์สินตามมาตรา ๘๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่ว่ามูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ชำระเงินหรือสั่งให้รับทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าวได้</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิด แม้คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด ให้เลขาธิการมีอำนาจเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่</p>	<p>- เห็นควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบเพื่อวางหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ไม่เหมาะสมที่เก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่านำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นด้วย เช่นเดียวกับ พรบ. ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ม. ๑๕ และ พรบ. ปง. ม. ๕๗</p> <p>- เห็นควรให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สิน ไปใช้ในขั้นตอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเป็นการชั่วคราวและขั้นตอนการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย</p> <p>- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินที่จะรับ และขอให้ศาลสั่งให้มีการชำระเงินหรือสั่งให้รับทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าว เพื่อให้การรับทรัพย์สินเป็น</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>การไปตามหลักการริบทรัพย์ตามมูลค่าอย่างแท้จริงตามหลัก UNCAC ข้อบทที่ ๓๑</p>
<p>มาตรา ๘๕ ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ก็ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และถ้าในระหว่างหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ก็ให้มีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอด ระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา การ จ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒</p> <p style="text-align: center;">การดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๘๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย</p> <p>การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาให้ เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาซึ่งต้องกำหนดให้ใช้ระบบไต่สวน และให้ดำเนินการ โดยรวดเร็ว ให้นำความในมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการในศาลแทนได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรกำหนดกลไกการดำเนินการ กรณี คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรฐานจริยธรรมไม่ร้ายแรงด้วย - เห็นควรกำหนดให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนเป็นผู้รับหมายหมายแทนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๓ การดำเนินการกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๘๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน และไม่ว่าในกรณีใด ผู้ใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่ามี การดำเนินการ อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะพ้นจากความรับผิดชอบตามรัฐธรรมนูญเฉพาะเมื่อได้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้ดำเนินการสอบสวน</p> <p>การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอความเห็นต่อศาล รัฐธรรมนูญโดยเร็ว และให้ศาล รัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคสาม</p> <p>ในกรณีจำเป็นและได้รับคำร้องขอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการคุ้มครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง เช่นเดียวกับการคุ้มครองพยานตามมาตรา ๑๒๘</p>	<p>- เห็นควรกำหนดการใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีมีการกล่าวหาว่า มีการกระทำฝ่าฝืน รัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๔๔ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ชัดเจนว่าจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ มาตรา ๘๗ วรรคสาม</p>
<p>มาตรา ๘๘ การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำ ได้ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น ทั้งนี้ มีให้นำมาตรา ๕๕ (๑) มาใช้บังคับกับการดำเนินการตาม มาตรานี้</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๔ การดำเนินการกับเจ้าพนักงานของรัฐ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๘๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นตามมาตรา ๖๙ และเห็นว่าการให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ถ้าต่อมาผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นเวลาหกเดือนหรือจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา นั้น และมีอำนาจสั่งการตามวรรคสองได้</p> <p>ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานของรัฐที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น</p> <p>ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับเจ้าพนักงานของรัฐที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ</p>	<p>- เห็นควรกำหนดชื่อส่วนภายใต้หมวด ๔ ของร่างฯ ม. ๘๙ ถึง ม. ๙๑ ให้ชัดเจน</p> <p>- ไม่ควรกำหนดขั้นตอนการพิจารณาส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาไว้ในขั้นตอนเดียวกับการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙</p> <p>- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถขยายกรอบระยะเวลาในการวินิจฉัยตามวรรคสองได้ด้วย</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๙๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐกระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการได้สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป</p> <p>(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการได้สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป</p>	<p>- เห็นควรกำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการได้สวนเจ้าพนักงานของรัฐให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ ม. ๒๓๔ (๒)</p>
<p>มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งส่วนวนการได้สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อ ดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุดตามวันเวลาที่กำหนด</p> <p>หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ ต่อไป</p>	<p>- ตามวรรคสองควรกำหนดให้กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนด ถือว่ามีพฤติการณ์หลบหนีให้เป็นเหตุในการออกหมายจับตามมาตรา ๓๘</p>
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๑ การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๙๒ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๙๐ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐด้วย</p>	<p>-วรรคแรก เห็นควรกำหนดกรอบระยะเวลาที่ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี โดยเทียบเคียงกับกรอบระยะเวลาการพิจารณารายงานการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างฯ ม. ๗๔ ม. ๗๕ และ ม.๗๗ วรรคสี่</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>โดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๙๓ เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่ อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ตามสำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกาให้อัยการ สูงสุดหารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ในกรณีที่มี ความเห็นต่างกันและไม่อาจหาข้อยุติได้ให้อัยการสูงสุด พิจารณาดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและ ประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ และชี้แจงเหตุผลให้ ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>เมื่ออัยการสูงสุดฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว จะถอน ฟ้องมิได้ เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความ ยุติธรรมสมควรถอนฟ้องตามที่ขอ</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นตัวแทนของรัฐ หรือให้อัยการสูงสุด อุทธรณ์ตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณี ที่อัยการสูงสุดไม่อุทธรณ์ เนื่องจากการกำหนดให้อัยการ สูงสุดรับฟังความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขาด สภาพบังคับที่ชัดเจน</p>
<p>มาตรา ๙๔ ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหาเป็น อัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล ที่มีเขตอำนาจเอง</p>	
<p>มาตรา ๙๕ ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็น ข้าราชการทหารและเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วย ธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ ฟ้องคดีแทนก็ได้</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>มาตรา ๙๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๐ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณา</p>	<p>- เห็นควรกำหนดเงื่อนไขการใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจใน การกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูก กล่าวหาต่างๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี</p> <p>กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้า วันนับแต่วันที่ทราบผลการพิจารณา</p> <p>การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๗ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป</p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหาแล้ว ให้ส่ง</p>	<p>ม. ๙๖ ของ พรบ. ป.ป.ช. ที่ใช้บังคับอยู่ปัจจุบัน และเป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖/๒๕๕๖ ที่กำหนดให้อุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการกำหนดโทษเท่านั้น ไม่รวมถึงระดับของโทษ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>สำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัย กับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธาน กรรมการ อาจมอบหมายให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับ มอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๙๗ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตาม คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานอันแสดงได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือ กระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือ พร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในการพิจารณา ทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา พยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ เป็นประการใดให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนทราบเพื่อดำเนินการต่อไปตามมติของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>- เห็นว่ากรณีที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ ต้องพิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด ภายหลังจากที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติไปแล้วอันเกิดจากข้อทักท้วง ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ขัดต่อ การใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ ม. ๒๓๔ และหากเป็นกรณีที่พยานหลักฐานอันแสดงได้ ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดก็มีบทบัญญัติ ร่างฯ ม.๕๔ (๒) ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยก เรื่องขึ้นพิจารณาได้อยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดให้ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน</p>
<p>มาตรา ๙๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนหรือผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙๖ โดยไม่มีเหตุ อันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอด ถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือกระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่ เหมาะสม ให้เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณี จำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะขอให้คณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการ บริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการ ที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือ รัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถูก กล่าวหาผู้นั้นเป็น ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาล ปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธาน คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธาน คณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี</p>	
<p>มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหน้าคดีไปฟ้องต่อ ศาลปกครอง เพราะถูกลงโทษตามมาตรา ๘๖ ให้ศาล ปกครองมีคำสั่งเรียกให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้ามาเป็น คู่กรณีในคดีด้วย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรกำหนดให้สำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนหลักในการพิจารณาของศาลปกครองด้วย - เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจชี้มูล ความผิดทางวินัยได้ทุกฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง กล่าวหาที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ เกิดความชัดเจน - เห็นควรกำหนดองค์กระชั้นขาดกรณีศาลปกครองและศาล ยุติธรรมรับฟังพยานหลักฐานต่างกัน
<p style="text-align: center;">หมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๑ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๐๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๓) อย่างน้อยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ</p> <p>(๔) ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีผู้พิพากษาขึ้นไป</p> <p>(๕) ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นขึ้นไป</p> <p>(๖) ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีอัยการขึ้นไป</p> <p>(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง</p> <p>(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>(๙) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>คู่สมรสตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๐๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดจะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>- ควรบัญญัติให้ชัดเจน “คู่สมรสหรือผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียน”</p>
<p>มาตรา ๑๐๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๑ แล้ว ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้แจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบด้วย</p>	<p>- ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการออกกระเบียบ หลักเกณฑ์ในการเผยแพร่ ให้ชัดเจน</p>
<p>มาตรา ๑๐๓ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยในกรณียื่นเป็นเอกสารผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการ ให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์ ระยะเวลา การขยายระยะเวลา วิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และหลักฐานประกอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยอาจกำหนดให้ยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงวิวัฒนาการของเทคโนโลยี และกำหนดให้สอดคล้องกับการใช้อิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารได้ด้วย ระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวัน</p> <p>การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้</p>	<p>- ร่างฯ ม. ๑๐๓ วรรคหนึ่ง ควรเพิ่ม “...ให้ยื่นพร้อมหลักฐานเอกสารประกอบที่พิสูจน์ความอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา...”</p> <p>- กรณีตามวรรคสี่ที่กำหนดให้ไม่ต้องยื่นบัญชีฯ กรณีพ้นจากตำแหน่งและเข้าดำรงใหม่ เห็นควรให้ยังคงต้องยื่นบัญชีฯ กรณีพ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้สามารถตรวจสอบเปรียบเทียบบัญชีฯ ได้</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>(๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(๒) ตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด นอกจาก (๑) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากการ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทุกสามปีที่ตลอดเวลายังดำรง ตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้น ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและ กรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อ เป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีตาม (๑) (๒) ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน</p>	
<p>มาตรา ๑๐๔ เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับจำนวน ทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ตั้งของทรัพย์สิน ของผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๐๐ (๑) เฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และมาตรา ๑๐๐ (๒) และ (๓) รวมทั้งของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป โดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้อง ยื่นบัญชีดังกล่าว ข้อมูลโดยสรุปดังกล่าวต้องไม่ระบุถึง รายละเอียดทางทะเบียนของทรัพย์สินหรือข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่จำเป็นหรือที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเจ้าของข้อมูลได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดตำแหน่ง ที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มได้</p>
<p>มาตรา ๑๐๕ เมื่อมีการแต่งตั้งหรือสั่งให้เจ้า พนักงานของรัฐพ้นจากตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในหน่วยงานใด ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้ง หรือสั่งให้พ้นจาก ตำแหน่ง ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีของเจ้าพนักงานของรัฐที่ได้รับ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>เลือกตั้ง ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการเลือกตั้งที่จะเป็นผู้แจ้ง</p>	
<p>มาตรา ๑๐๖ บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่มีผู้ยื่นต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สำนักงาน จัดให้มีมาตรการป้องกัน มิให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเอกสารได้</p>	<p>- เห็นควรตัดออก เนื่องจากการกระทำดังกล่าวมีความรับ ผิดทางอาญาอยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๐๗ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานมีหนังสือ แจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทาง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อครบกำหนด ดังกล่าวแล้ว ถ้าผู้นั้นยังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ต่อไป</p> <p>เมื่อปรากฏว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสาร ประกอบที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูล คลาดเคลื่อน และไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิด ทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้เลขาธิการแจ้งให้บุคคลดังกล่าว ดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องภายในระยะเวลาที่ เลขาธิการกำหนด</p>	
<p>มาตรา ๑๐๘ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง และความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและตามบัญชีทรัพย์สินและ หนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก และเมื่อมี การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งต่อไป ให้ตรวจสอบถึง ความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานใต้สวน ดำเนินการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งก่อนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาที่ จะต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p>	<p>- เห็นควรให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. เลือกตรวจ บัญชีตามความสำคัญ (เช่น กรณีบุคคลที่สื่อมวลชน ติดตามและให้ความสนใจ) โดยสามารถกำหนดตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐบางตำแหน่งหรือบางระดับ หรือเฉพาะ มูลค่าทรัพย์สินที่มีจำนวนมาก ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๐๙ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๐๔ ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยแพร่ผลการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ยื่นบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ นี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป การเปิดเผยดังกล่าวให้ เปิดเผยว่าผิดปกติหรือไม่</p> <p>ในกรณีที่มีการเปิดเผยผลการตรวจสอบว่าไม่พบเหตุ ผิดปกติ การเปิดเผยเช่นนั้นไม่เป็นการตัดอำนาจ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมใน กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยของความถูกต้องหรือความมีอยู่จริง ขึ้นในภายหลัง</p>	
<p>มาตรา ๑๑๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูก ต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและ หนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินหรือ หนี้สินอื่นใดที่มีได้แจ้งไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และ แจ้งผลให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในเวลาที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีให้นำบทบัญญัติของ กฎหมายที่ห้ามหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในความครอบครอง มาใช้บังคับกับการแจ้งข้อมูลดังกล่าว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ หน่วยงานส่งข้อมูลของบุคคลมาเก็บไว้ในฐานข้อมูล ของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์และความรวดเร็ว ในการดำเนินการตรวจสอบภายในกรอบระยะเวลาที่ กฎหมายกำหนด - ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเข้าถึง ข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันทางการเงิน เกี่ยวกับ ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง (ตาม พรบ. ป.ป.ช. ๒๕๕๒ ม. ๒๕/๑)
<p>มาตรา ๑๑๑ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความ เปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่า มีพฤติการณ์ ร้ายแรงผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการยึด หรืออายัดทรัพย์สินที่อยู่ในระหว่างการตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวดนี้ เนื่องจากตามร่าง พรบ. กำหนดให้อำนาจในการยึดหรืออายัดเฉพาะในชั้นไต่สวน ข้อเท็จจริงเท่านั้น ตามมาตรา ๖๘
<p>มาตรา ๑๑๒ เมื่อปรากฏว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดจงใจไม่ยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้นั้นทราบและ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการแทนได้ด้วย และ เห็นควรกำหนดบทดังกล่าวไว้ในบททั่วไป เพื่อให้สามารถ ใช้ได้กับการดำเนินคดีทางศาลทุกกรณี - ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนด ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการกรณี

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กรณีเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) และ (๓) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย</p> <p>(๒) กรณีเป็นเจ้าพนักงานของรัฐให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อวินิจฉัยในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>จิตใจไม่เย็นบัญชีฯ ปกปิด แจ้งเท็จ เพราะเป็นกระบวนการคนละขั้นตอนกับเรื่องใต้สวน</p> <p>- เรื่องจิตใจ หรือยื่นเท็จ หรือปกปิด ในหลักการเดิมได้กำหนดเรื่องที่ให้พ้นจากตำแหน่งไว้ แต่ร่างที่กรธ.เสนอมามีเพียงบทลงโทษทางอาญาเท่านั้น (ร่างที่ป.ป.ช. เสนอ มาตรา ๑๓๕, พรบ. ป.ป.ช. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๔ และ มาตรา๔๑)</p>
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒</p> <p style="text-align: center;">การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>มาตรา ๑๑๓ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุมีการกล่าวหา หรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดร่ำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ ส่วนโดยพลัน</p> <p>การกล่าวหา และการใต้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การใต้สวน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีการบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในส่วนนี้</p>	
<p>มาตรา ๑๑๔ ในการใต้สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวินิจฉัย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นการยื่นตามมาตรา ๑๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สินมาพิจารณาเพื่อเทียบเคียงกับทรัพย์สินที่มีอยู่ในขณะดำเนินการใต้สวน ประกอบกับรายได้และรายจ่าย และการเสียภาษีเงินได้ของผู้ยื่น และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามรายการและภายในระยะเวลาที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ไม่ว่าผู้ยื่นจะได้เคยยื่นบัญชี</p>	<p>- วรรคสอง ควรขยายกรอบระยะเวลาในการตรวจสอบฯ เนื่องจากมีรายละเอียดของทรัพย์สินและหนี้สินหลายประเภท และจำนวนมาก ซึ่งยากต่อการหาที่มาและประเมินราคาทรัพย์สิน</p> <p>- กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย ไม่ควรกำหนดกรอบระยะเวลาในการติดตามทรัพย์สินคืนนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย เนื่องจากทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน แต่เห็นควรกำหนดให้ทายาทสามารถชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแทนผู้ตายได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ พรบ. วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และ พรบ. วิธีพิจารณาคดีอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <p>- ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม ระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่า สามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตาม วรรคหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัด อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบ ต่อไป แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ ผู้นั้นถึงแก่ความตาย</p> <p>ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจจ้างที่ ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับ ทรัพย์สินหรือหนี้สิน และการดำเนินคดีในการติดตาม ทรัพย์สินในต่างประเทศได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>ดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติและขอให้ทรัพย์สินตกเป็น ของแผ่นดินได้ แม้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐถึงแก่ความตายก่อนหรือในระหว่างการ ดำเนินการ ตามมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๕๗</p> <p>- ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดำเนินการไต่สวนเรื่องร่ำรวยผิดปกติและการร้องขอให้ ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน กรณีผู้ถูกกล่าวหาตาย ไม่ว่า จะตายก่อนหรือระหว่างไต่สวนก็ตาม โดยไม่จำกัด ระยะเวลา ๒ ปี ตามร่างมาตรา ๕๗ และมาตรา ๑๑๔ เนื่องจากการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเป็น กระบวนการที่กำหนดให้รัฐสามารถติดตามทรัพย์สินของรัฐ คืนจากผู้ที่มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติได้ แต่เห็นควร กำหนดให้ทายาทสามารถชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแทนผู้ตาย ได้ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และกฎหมายว่าด้วยวิธี พิจารณาคดีอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบที่กำหนดให้ สิทธิแก่ทายาทที่จะชี้แจงที่มาของทรัพย์สินแทนได้</p> <p>- ควรกำหนดให้การดำเนินการจ้างที่ปรึกษาหรือ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือหนี้สิน และการดำเนินคดีในการติดตามทรัพย์สินใน ต่างประเทศ ตามร่างมาตรา ๑๑๔ ให้ครอบคลุมในการ ดำเนินคดีอาญาทุจริตอื่นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ไม่จำกัดเฉพาะกรณีร่ำรวยผิดปกติเท่านั้น</p>
<p>มาตรา ๑๑๕ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ว่าร่ำรวยผิดปกติแล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่พิสูจน์หรือแสดง ที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินของตน</p>	<p>- ควรกำหนดภาระการพิสูจน์ของผู้ถูกกล่าวหา รวมถึง ทายาทของผู้ถูกกล่าวหาที่ถึงแก่ความตายด้วย</p> <p>- เห็นควรกำหนดเรื่องการดำเนินการกับบุคคลที่ให้การ ช่วยเหลือกับผู้ถูกกล่าวหาในการโอน ยักยัก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สิน โดยคงข้อความตามมาตรา ๘๑ ของร่าง พรบ.ปปช. ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ กรธ.</p>
<p>มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วและมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน จำนวน</p>	<p>- เห็นควรเพิ่มหลักการพิสูจน์กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของ บุคคลที่สาม โดยกำหนดให้บุคคลผู้ที่ยังอ้างว่าเป็นเจ้าของ หรือผู้รับโอนทรัพย์สินจากผู้ที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. มี ความเห็นว่าร่ำรวยผิดปกติ มีภาระการพิสูจน์ในเรื่อง</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>การไต่สวนเอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยัง อัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีมติ เพื่อให้อัยการ สูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้น รวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทน ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ โดยให้ นำมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ดังกล่าว</p> <p>- กรณีที่ปรากฏทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติ เพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซ้ำมาแล้ว ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช.สามารถไต่สวนได้โดยไม่ได้ถือว่าเป็น เป็นการดำเนินกระบวนการซ้ำ และไม่ถือว่าเป็นเรื่องของ การฟ้องซ้ำ</p>
<p>มาตรา ๑๑๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตาม มาตรา ๑๑๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องขอต่อ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อ ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูก กล่าวหามีการพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สิน ดังกล่าวมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ</p> <p>การดำเนินคดีหรือการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของ แผ่นดิน ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล</p>	
<p>มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องคดีตามมาตรา ๑๑๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะ ร่ำรวยผิดปกติ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำ ความผิดรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มา แทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ให้นำความมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับกับกรณีร่ำรวย ผิดปกติด้วย</p> <p>ในกรณีที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๑๑๗ สำหรับบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ในฐานะ เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนด้วย ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาและพิพากษา คดีสำหรับบุคคลดังกล่าวได้ด้วย</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจที่จะหักส่วนแบ่งของ ทรัพย์สินหรือจำนวนเงินที่จะถูกสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินเพื่อ ส่งเข้าเป็นรายได้ของกองทุนป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตด้วย</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ยกคำร้องด้วยเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ไม่ได้ร่ำรวยตามที่ถูกกล่าวหา ให้นำความในมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๑๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและวินิจฉัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายวณผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนราชการได้สอบสวนเอกสารพยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายวณผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อสั่งลงโทษไล่ออกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตในวงราชการ</p> <p>ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและวินิจฉัยว่าข้าราชการดังกล่าวร้ายวณผิดปกติ ให้แจ้งให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการแล้วแต่กรณีต่อไป และในกรณีที่มีการสั่งให้พ้นจากราชการให้ถือว่าเป็นการให้พ้นจากราชการเพราะกระทำการทุจริต</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตฯ ตามกฎหมายปัจจุบัน มาตรา ๘๐(๓) - คำว่า “ทุจริตในวงราชการ” ตามวรรคสอง สาม และสี่ ไม่ได้กำหนดค่านิยมไว้ในมาตรา ๔ ดังนั้น จึงเห็นควรใช้คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” - ตามวรรคสี่ วรรคห้า เห็นควรใช้ถ้อยคำตามกฎหมายปัจจุบันมาตรา ๘๐ (๔) ที่กำหนดให้ “ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน” แทนการกำหนดตำแหน่ง เพื่อให้ครอบคลุมทุกตำแหน่ง เนื่องจากตามร่างในวรรคสี่กรณี “ผู้ว่ากรุงเทพมหานคร” ผู้มีอำนาจถอดถอน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยมีมติคณะรัฐมนตรี (ตามมาตรา ๕๒ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร) และกรณีการถอดถอน “นายกเทศมนตรีเมืองพัทยา” ผู้มีอำนาจคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๙๖ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา)

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ในวงราชการ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยังปลัดกระทรวงมหาดไทยสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับท้องถิ่นอื่น และให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีส่งถอดถอนจากตำแหน่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตในวงราชการ</p> <p>ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามวรรคสอง หรือปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคสี่มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอความเห็นชอบจากองค์การบริหารงานบุคคล</p>	
<p>มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลให้ยกคำร้องขอด้วยเหตุที่เจ้าพนักงานของรัฐไม่ได้ร้ายรอยผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา และถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสี่ ให้ผู้บังคับบัญชา ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งเพิกถอนคำสั่งไล่ออกหรือถอดถอนโดยเร็ว และผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด ที่พึงได้รับถ้ามิได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสาม การจะดำเนินการอย่างไรให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการตุลาการ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี กำหนด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรปรับแก้ไข “ผู้บังคับบัญชา ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด” เป็น “ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอน” เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะตามร่างมาตรา ๑๒๐ - เห็นควรปรับแก้ไข “ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด” เป็น “ตามระเบียบบริหารงานบุคคลหรือมติคณะรัฐมนตรี” - เห็นควรกำหนดเงื่อนไขห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐยกอายุความขึ้นอ้างอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าวได้
<p>มาตรา ๑๒๒ ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ใดซึ่งถูกกล่าวหาว่าร้ายรอยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดให้กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเอง ให้มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีและว่าความแทนได้ - การบังคับคดีควรกำหนดให้เป็นไปตาม พรบ.วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบฯ และ พรบ.วิธีพิจารณาคดี

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มีค่าพหุคูณค่าสูงสุด แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่มีค่าพิพาทหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดแล้ว หากปรากฏว่ามีการโอนหรือการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินก่อนหรือหลังมีค่าพิพาทหรือคำสั่งอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อเพิกถอนการโอนนั้นได้ หากไม่สามารถเพิกถอนการโอนนั้นได้เพราะเหตุแห่งการแปลงสภาพหรือเหตุอื่น ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ โดยอนุโลม</p>	<p>ของศาลอายุของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฯ</p> <p>- ควรกำหนดข้อยกเว้นในเรื่องการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ในกรณีที่มีสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอหรือกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อติดตามทรัพย์สินคืน</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๖</p> <p style="text-align: center;">การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๒๓ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ดำเนินกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี</p> <p>(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้</p>	<p>- เห็นว่าไม่ควรบัญญัติให้การกระทำของคู่สมรสและบุตรฯ ที่ดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๒๓ เป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาตามมาตรา ๑๕๙ แต่หากมีกรณีจำเป็นที่ต้องกำหนดก็ควรที่จะมีบทบัญญัติห้ามคู่สมรสและบุตรฯ มิให้มีการกระทำตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง ไว้ให้ชัดเจน</p> <p>- เห็นควรบัญญัติให้มาตรา ๑๒๓ (๓) ครอบคลุมถึง “ราชการส่วนท้องถิ่น” ด้วย</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ในการกำหนดดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ ถูกต้องไว้ตามสมควร</p> <p>(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการที่ ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่ง อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของ หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติ หน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของ ผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อ ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ทางราชการหรือกระทบต่อ ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับกับคู่สมรส และบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรค หนึ่งด้วย โดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสหรือบุตร ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะดังกล่าว เป็นการดำเนินกิจการของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่เป็นการดำเนินการอยู่ก่อนที่คู่สมรส หรือบิดาหรือมารดาจะเข้าดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือในกรณีของบุตร เป็นการเข้ามีส่วนได้เสียตาม (๔) เพราะ เป็นการประกอบอาชีพตามปกติ</p> <p>คู่สมรสตามวรรคสองให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กั กันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย</p>	
<p>มาตรา ๑๒๔ ห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กร อิสระ กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้ว่าการตรวจ เงินแผ่นดินดำเนินการใดตามมาตรา ๑๒๓ (๔) ภายในสองปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง</p>	
<p>มาตรา ๑๒๕ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- เห็นว่าไม่ควรบัญญัติให้การกระทำของคู่สมรสและบุตรฯ ตามมาตรา ๑๒๕ เป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาตาม มาตรา ๑๕๙ แต่หากมีกรณีจำเป็นที่ต้องกำหนดก็ควรที่ จะมีบทบัญญัติห้ามคู่สมรสและบุตรฯ มิให้มีการกระทำ ตามมาตรา ๑๒๕ วรรคสาม ไว้ให้ชัดเจน</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติที่ให้ตามประเพณี หรือศีลธรรมจรรยาตามฐานานุรูป</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม</p> <p>บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๑๒๖ การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้ถือว่าเป็นการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p>	
<p style="text-align: center;">หมวด ๗</p> <p style="text-align: center;">การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๒๗ ให้เจ้าพนักงานของรัฐที่ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๕๐ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับกับเจ้าพนักงานของรัฐที่มีได้มีเงินเดือนและตำแหน่งประจำ</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินสำหรับตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำเพียงตำแหน่งเดียว</p> <p>บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาไว้ที่หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่ และให้ถือเป็นความลับในราชการที่จะเปิดเผยมิได้ เว้นแต่จะส่งมอบให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ร้องขอ หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>๑๐๑ หรือเมื่อมีกรณีที่จะต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐย้ายไปสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใหม่ ให้หน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เดิมส่งมอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นให้แก่หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไปสังกัดใหม่ ทั้งนี้ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นพ้นจากหน่วยงานของรัฐนั้น</p> <p>ระยะเวลาการยื่น แบบรายการ หลักเกณฑ์ วิธีการ ยื่นและการเก็บรักษาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องคำนึงถึงการตรวจสอบได้ ความสะดวก และไม่สร้างภาระจนเกินจำเป็น ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะยกเว้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จ้างมาเป็นการชั่วคราว หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภท ให้ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p>ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหก</p>	
<p>มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญามาใช้บังคับ โดยอนุโลม และให้อำนาจของรัฐมนตรีตามกฎหมายดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดมาตรการอื่นใดที่สมควรเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ที่จะต้องได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือ และมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยดำเนินการตามที่จำเป็นได้</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่จะได้รับความคุ้มครองหรือช่วยเหลือก่อน</p> <p>ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิ อย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลนั้นหรือทายาท มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอรับค่าทดแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง หรือค่าทดแทนตามวรรคสอง ให้จ่ายจากเงินรายได้ของ สำนักงาน</p>	
<p>มาตรา ๑๒๙ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิม ต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความ คุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป และ อาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อ คุ้มครองบุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับ และตำแหน่งที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม</p>	
<p>มาตรา ๑๓๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วน เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่ง การให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชา ทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือโต้แย้งให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูลหรือ ข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ</p>	<p>- เห็นควรบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่ง “ไม่ต้องรับโทษ” ตามร่างมาตรา ๑๓๐ ให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๘๗ ที่ระบุว่า “ให้พ้นจากความรับผิดชอบ”</p> <p>- ร่างมาตรา ๑๓๐ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนร่วมในการ กระทำความผิดทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชา ทบทวนคำสั่ง หรือยืนยันคำสั่ง หรือแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ถึงข้อมูลภายในสามสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ของ รัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ อาจขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๗๐ แห่ง ประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับในการดำเนินการมี มาตรการในเรื่องการกันพยานอยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๓๑ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมี ส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือ บุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือ</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้เงินสินบน รางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อเป็นมาตรการ หรือแรงจูงใจให้บุคคลภายนอกมีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็น</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหารายอื่นนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด</p> <p>การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่และการเลื่อนขั้นเงินเดือน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน</p>	<p>ประโยชน์ในการชี้ช่องและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริต ซึ่งเป็นหลักการตามกฎหมายปัจจุบัน มาตรา ๑๐๓/๓</p> <p>- ร่างมาตรา ๑๓๑ ไม่ได้กำหนดให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ มีประเด็นว่าจะครอบคลุมถึงบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือไม่</p>
<p>มาตรา ๑๓๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง ในกรณีเช่นนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชารายงานความคืบหน้าและผลของการดำเนินการ หรือจะให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เพื่อดำเนินการต่อไป ก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	
<p style="text-align: center;">หมวด ๘ ความร่วมมือกับต่างประเทศ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๓๓ ในการดำเนินการกับต่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศ ในการต่อต้านการทุจริต หรือตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริต</p>	<p>เป็นหลักการเดิมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ มาตรา ๑๙ (๑๔) และ มาตรา ๑๙ (๑๔/๑) โดยมีหลักการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต ดังนี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
	<p>๑. ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศโดยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>๒. ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา หรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศในคดีทุจริต</p> <p>แต่การไม่กำหนดสถานะการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศ และการดำเนินการตามพันธกรณีจะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของ ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจ (competent authority) ทั้งในแง่ของการดำเนินการตามอนุสัญญา UNCAC และเรื่องการประสานงานคดีทุจริตระหว่างประเทศเป็นหลักการตามอนุสัญญา UNCAC เรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙) มาตรา ๑๒ (๑) ที่ให้อำนาจเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ</p>
<p>มาตรา ๑๓๔ เมื่อมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ หรือมาตรา ๑๖๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นตามที่ได้รับการร้องขอได้</p> <p>ความผิดตามมาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ และมาตรา ๑๖๗ ถ้าผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นผู้กระทำ หรือกระทำต่อผู้มีสัญชาติไทย หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรไทย ก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำในราชอาณาจักร และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นำ</p>	<p>- เห็นว่าร่างของ กรธ. เป็นการกำหนดเงื่อนไขว่าต้องมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศก่อน ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถหยิบยกเรื่องขึ้นเองได้</p> <p>- เห็นว่าตามร่างมาตรา ๑๓๔ วรรค ๒ ไม่ครอบคลุมฐานความผิดบางฐาน เช่น มาตรา ๑๖๒ และประเด็นคำว่า “ผู้มีสัญชาติไทย” รวมถึงบุคคลธรรมดา และนิติบุคคลหรือไม่ เนื่องจากตามหลักการต้องการให้การกระทำผิดของบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย นิติบุคคลไทย และนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แม้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ความในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับกับทรัพย์สินที่ต้องรับด้วยโดยอนุโลม แต่มิให้นำบทบัญญัติที่บัญญัติให้ทรัพย์สินที่รับตกเป็นของแผ่นดินมาใช้บังคับ ในกรณีเช่นนั้น การดำเนินการกับทรัพย์สินที่รับให้เป็นไปตามข้อตกลงกับประเทศที่ร้องขอ</p>	
<p style="text-align: center;">หมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>มาตรา ๑๓๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการชั้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	
<p>มาตรา ๑๓๖ สำนักงาน มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. บรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่น</p> <p>(๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุน การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ</p> <p>(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๔) ดำเนินการหรือจัดให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ ศึกษาวิจัย และเผยแพร่ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการทุจริต และประพฤติมิชอบและอันตรายของการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน</p> <p>(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกัน</p>	<p>- เห็นควรนำกรอบระยะเวลาตาม ม. ๑๓๖ วรรคสอง กำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการตอบข้อหารือที่สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้กำหนด เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน</p> <p>- เห็นควรกำหนดบทคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลที่มีหน้าที่ตอบข้อหารือ และผู้ที่ปฏิบัติตามข้อหารือ โดยสุจริต และควรกำหนดขอบเขตการหารือเฉพาะในระดับหน่วยงาน หรือกลุ่มองค์กร</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>เพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อด่าน หรือชี้เบาะแส ตามกลไกที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดตามมาตรา ๓๒</p> <p>(๖) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๗) จัดทำระบบสารสนเทศของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ ในระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่ง อย่างน้อยต้องระบุผู้รับผิดชอบและความคืบหน้าของการ ดำเนินการของแต่ละเรื่อง เพื่อกรรมการจะได้ตรวจสอบได้ ตลอดเวลา</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>ในการดำเนินการตาม (๖) สำนักงานต้องตอบข้อ ทหารหรือภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด ซึ่งต้องไม่ ช้ากว่าสามสัปดาห์</p>	
<p>มาตรา ๑๓๗ ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกกระเปียบหรือประกาศใน เรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การจัดแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงาน และ ขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว</p> <p>(๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม พิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิและ ประโยชน์อื่นของเลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของ สำนักงาน</p> <p>(๓) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การโอน การ ถอดถอน คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การกำหนด มาตรฐานทางจริยธรรม สมรรถภาพ การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน การดำเนินการสอบสวนทางวินัย การออกจาก ตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษ และการ อื่นใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล สำหรับเลขาธิการและ ข้าราชการของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการ จ้างลูกจ้างของสำนักงาน</p> <p>(๔) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการ แทนในตำแหน่งของข้าราชการของสำนักงาน</p>	<p>- เห็นควรกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง แนนท้าย พรบ. นี้ เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยศาล รัฐธรรมนูญที่ ๑/๒๕๕๔ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคง แห่งสิทธิ การอำนวยความสะดวก และหลักประกันการ ทำหน้าที่ในการตรวจสอบอำนาจรัฐ และการดำรงตนใน สังคม</p> <p>- ควรกำหนดให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>(๕) วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดราชการประจำปี</p> <p>(๖) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบ ของกรรมการ เลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของ สำนักงาน</p> <p>(๗) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็น ประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน รวมตลอดทั้ง ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอื่นให้แก่บุคคลดังกล่าว</p> <p>(๘) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สิน การงบประมาณ และการพัสดุของสำนักงาน</p> <p>(๙) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ เลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน</p> <p>(๑๐) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการ เกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน</p> <p>(๑๑)</p> <p>(๑๒) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสารและข้อมูล ที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ สำนักงาน ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ข้อมูล ให้จัดทำสำหรับคน พิการที่จะสามารถเข้าถึงได้ด้วย</p> <p>(๑๓) วางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการ พยานหลักฐานของกลางในคดีและทรัพย์สิน รวมทั้งการ จำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่าย ทรัพย์สินดังกล่าว</p> <p>(๑๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี่ยงเบน ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นและค่าตอบแทนของพยาน บุคคลหรือผู้ซึ่งช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามคำร้องขอของพนักงาน เจ้าหน้าที่</p> <p>การดำเนินการตาม (๑) และ (๗) ต้องคำนึงถึงความ มีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความคล่องตัว</p> <p>การกำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และ ความเพียงพอในการดำรงชีพ และภาระความรับผิดชอบที่ แตกต่างกันของข้าราชการและลูกจ้างแต่ละสายงานและ ระดับด้วย</p> <p style="text-align: center;">ในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>บริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความเที่ยงธรรม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร และต้องกำหนดให้มีคณะบุคคลเพื่อกำกับ ดูแล หรือพิจารณา คำร้องทุกข์หรือคำอุทธรณ์ที่เป็นอิสระด้วย</p> <p style="padding-left: 40px;">ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ เป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p style="padding-left: 40px;">ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับวินัยและการลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p style="padding-left: 40px;">มาตรา ๑๓๘ ข้าราชการสำนักงาน ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้ง ให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p>	
<p style="padding-left: 40px;">มาตรา ๑๓๙ ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้จำแนกประเภทตำแหน่งดังต่อไปนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">(๑) ข้าราชการสำนักงาน สาขากระบวนการยุติธรรม ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p style="padding-left: 40px;">(๒) ข้าราชการสำนักงานประเภททั่วไป ให้จำแนกประเภทตำแหน่งตามสาขาอาชีพและตามภารกิจของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภทวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้</p> <p style="padding-left: 40px;">พนักงานไต่สวนต้องแต่งตั้งจากจากข้าราชการ</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังเช่นหลักการตามกฎหมายปัจจุบัน</p> <p>- เห็นควรกำหนดคุณสมบัติข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมให้สอดคล้องกับแนวทางในกฎหมายปัจจุบัน ที่ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>สำนักงานตาม (๑) ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไตสวน มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี โดยหัวหน้าพนักงานไตสวนให้ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานไตสวนมาแล้วไม่น้อย กว่าสามปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง พนักงานไตสวน และหัวหน้าพนักงานไตสวน</p>	
<p>มาตรา ๑๔๐ มาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดตาม มาตรา ๑๓๗ (๓) ต้องระบุด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม จะต้องได้รับโทษอย่างไร ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยมีหลักฐานตาม สมควรว่าข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ใดกระทำการ ใดโดยไม่สุจริตหรือเอื้อประโยชน์หรือกลั่นแกล้งผู้ใดในการ ปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว และในระหว่าง นั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย้ายผู้นั้นให้พ้นจากตำแหน่ง หน้าที่หรือจากห้องที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ทันที ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ เลขาธิการด้วยโดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี อำนาจสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนได้</p>	
<p>มาตรา ๑๔๑ ให้สำนักงาน มีเลขาธิการเป็น ผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานและ รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มี รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้ วิธีการได้มาซึ่งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรกำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความ เห็นชอบของกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้แต่งตั้งเลขาธิการฯ - เห็นควรกำหนดให้วุฒิสภาเป็นผู้ให้ความเห็นชอบก่อน นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง - เห็นควรกำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความ เห็นชอบของกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้แต่งตั้ง รองเลขาธิการฯ หรือเทียบเท่า แล้วนำความกราบบังคม ทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง - เห็นควรกำหนดสถานะของเลขาธิการฯ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๔๒ เลขานุการต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจโดยสุจริตเที่ยงธรรม กล้าหาญ เป็นกลาง และปราศจากอคติทั้งปวง และมีคุณวุฒิ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของสำนักงานตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เลขานุการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p>	
<p>มาตรา ๑๔๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขานุการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเพราะขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗ (๓)</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่ผ่านการประเมิน</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ๕๐</p>	
<p>มาตรา ๑๔๔ เลขานุการมีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลการปฏิบัติงานโดยทั่วไปของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) บรรจุ แต่งตั้ง โอน ถอดถอน เลื่อน เงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๓๗ (๓)</p> <p>(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศหรือมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๓) หน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น และตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	-

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๔๕ ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการ จะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกิจการสำคัญเกี่ยวกับการงบประมาณ ของสำนักงาน และกิจการอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้เลขาธิการขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน</p>	
<p>มาตรา ๑๔๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนองบประมาณรายจ่าย เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง</p> <p>ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย</p>	
<p>มาตรา ๑๔๗ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๖ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>การใช้จ่ายเงินของสำนักงานต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>อนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเฉพาะกรณี ในการเบิกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ให้ สำนักงานส่งข้อมูลค่าขอเบิกงบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง โดยให้ระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด งวดละสาม เดือน และให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินให้แก่สำนักงานภายใน สามวันก่อนวันขึ้นงวดใหม่ แต่ในกรณีที่สำนักงาน มีความ จำเป็นต้องใช้เงินมากกว่าที่ได้แจ้งไว้ในงวดใด ให้ กรมบัญชีกลางจ่ายให้ตามที่สำนักงานร้องขอ</p>	
<p>มาตรา ๑๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความ รับผิดชอบการบังคับคดี และผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อ ต่อสู้มิได้</p>	
<p>มาตรา ๑๔๙ ให้สำนักงานจัดทำบัญชี งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้น ปีบัญชี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ของสำนักงาน โดยให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและ การเงินทุกประเภทของสำนักงาน โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการ ใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด ได้ผลตาม เป้าหมาย มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ และคุ้มค่าเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภา และ คณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า</p>	
<p>มาตรา ๑๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไต สวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมี หน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่น บัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ใน ความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผย การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ในการตรวจสอบดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงิน แผ่นดินตรวจสอบแทนก็ได้ แต่เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและ เป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์จะมอบหมายให้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดให้ สตง. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. นั้น อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญฯ ม. ๒๓๔ และ ม. ๒๔๐ - อำนาจในการตรวจสอบพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ใช้กลไกในการตรวจสอบซึ่งแตกต่างกับเจ้าหน้าที่ องค์กรอิสระอื่น ไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฯ รองรับ และขัดต่อหลักความเสมอภาค - เห็นควรกำหนดให้การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ของพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ตามร่างฯ ม. ๑๕๐ เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งได้รับ

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบมิได้ ในการตรวจสอบและ การเปิดเผยผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดไว้สำหรับการตรวจสอบและการเปิดเผยผล การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับ บุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p>	<p>การสรรหามาโดยวิธีการที่โปร่งใส และจากบุคคลที่มีความ ซื่อสัตย์สุจริตเป็นประจักษ์ และมีความเที่ยงธรรม เป็นกลาง เป็นผู้ตรวจสอบ และหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้มีบทกำหนดโทษให้ต้อง รับผิดเป็นสองเท่า</p>
<p>มาตรา ๑๕๑ เพื่อป้องกันการขัดกันแห่ง ผลประโยชน์ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนและ วินิจฉัยเอง หรือจะส่งเรื่องให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินการแทนก็ได้ ในการนี้ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายดำเนินการ ไต่สวนเบื้องต้น และเมื่อไต่สวนเบื้องต้นแล้วให้ส่งรายงานการ ไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย โดยให้ถือรายงานการไต่สวนเบื้องต้น เอกสารและหลักฐานที่ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มอบหมายจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าการตรวจเงิน แผ่นดินและผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายมีอำนาจ หน้าที่เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาและวินิจฉัยตาม วรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ รายงานการไต่สวนเบื้องต้น</p>	<p>- การกำหนดให้ สตง. มีอำนาจในการตรวจความผิด ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ของพนักงาน เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. นั้น อาจมีปัญหาเกี่ยวกับ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญฯ ม. ๒๓๔ และ ม. ๒๔๐</p>
<p>มาตรา ๑๕๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัด เรียกโดยย่อ ว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการใน สังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมี อำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงก่อนยื่นไต่สวน ข้อเท็จจริงได้ด้วย</p> <p>- การบริหารองค์กรภายในเป็นหลักประกันความเป็น</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>และหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด แต่ไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็น หัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาคตามจำนวนที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสิบสองภาค จังหวัดใดเป็นที่ตั้งสำนักงาน ป.ป.ช.ภาค ให้สำนักงาน ป.ป.ช.ภาคทำหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช.จังหวัดด้วย โดยไม่ต้อง ตั้งสำนักงาน ป.ป.ช.จังหวัดสำหรับจังหวัดนั้น และให้มี หัวหน้าสำนักงานภาคเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>สำนักงาน ป.ป.ช.ภาคมีหน้าที่และอำนาจในการไต่ สวนเบื้องต้น กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด และมีหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน กำหนด</p>	<p>อิสระประการหนึ่ง ไม่ควรกำหนดจำนวนการแบ่งส่วน ราชการไว้ใน พรบ. นี้</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๑๐</p> <p style="text-align: center;">กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๕๓ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตขึ้นในสำนักงานเรียกโดยย่อว่า “กองทุน ป.ป.ช.” มีวัตถุประสงค์เพื่อ</p> <p>(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์ในการป้องกันการทุจริต</p> <p>(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครอง ช่วยเหลือและค่าทดแทนตามมาตรา ๑๒๘</p> <p>(๓) ใช้จ่ายในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔๐</p>	<p>- เห็นควรกำหนดให้วัตถุประสงค์ของกองทุน ป.ป.ช. ครอบคลุมถึงภารกิจทั้งด้านป้องกัน ด้านการปราบปราม และด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน รวมถึงด้านบริหารจัดการทั่วไปด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๕๔ กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วย เงินและ ทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เงินและทรัพย์สินเหลือจ่ายที่โอนตามมาตรา</p>	<p>- เห็นควรกำหนดข้อยกเว้นในการใช้จ่ายเงินกองทุน ป.ป.ช. ตามร่างฯ ม. ๑๕๔ วรรคสี่ ให้รวมถึงเงินและ ทรัพย์สินที่เหลือจ่ายที่โอนตามร่างฯ ม. ๑๘๓</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>๑๘๓</p> <p>(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อสมทบเข้ากองทุน ป.ป.ช.</p> <p>(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน ป.ป.ช.</p> <p>(๔) เงินอุดหนุนตามมาตรา ๑๕๖ ที่เหลือจ่ายในแต่ละปี</p> <p>(๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.</p> <p>(๖) เงินที่ได้รับจากกิจกรรม หรือการบริหารทรัพย์สินของสำนักงาน ป.ป.ช.</p> <p>เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>ในการรับทรัพย์สินตาม (๓) ให้คำนึงถึงความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการรับทรัพย์สินดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน จะสั่งให้สำนักงานไม่รับทรัพย์สินนั้นหรือให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้อุทิศให้ก็ได้</p> <p>เงินและทรัพย์สินของกองทุนให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ เว้นแต่ในส่วนที่ได้มาตาม (๔) ให้นำไปใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันที่มีอยู่ได้ด้วย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถนำไปใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันได้ด้วย</p> <p>- ตามร่างฯ ม. ๑๕๔ (๔) ที่กำหนดให้เงินอุดหนุนที่เหลือจ่ายในแต่ละปีของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้นำมาเป็นของกองทุน ป.ป.ช. อาจจะขัดต่อความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๕๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. และการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๑๕๖ อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช. เพื่อดูแลรับผิดชอบในการรับและจ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และคณะกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้สำนักงานหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหนึ่งคน</p>	
<p>มาตรา ๑๕๗ ภายในเก้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กองทุน ป.ป.ช. ส่งรายงานการเงินของกองทุน ป.ป.ช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและแสดงความเห็นต่อรายงานการเงินนั้นแล้วเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p>	
<p style="text-align: center;">หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>มาตรา ๑๕๘ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๒๘ (๓) กรรมการตามมาตรา ๔๑ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๕๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คู่สมรส หรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำ</p>	<p>- ร่างฯ ม. ๑๕๙ ไม่ควรกำหนดให้การดำเนินกิจการหรือการกระทำของคู่สมรสและบุตร ตาม ม. ๑๒๓ และ ม. ๑๒๕ มีโทษทางอาญา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๖๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๖๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๖๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๖๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	
<p>มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	
<p>มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น นิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา นี้ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ</p> <p>นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึงนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย</p> <p>บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึงผู้แทนของนิติบุคคล ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะใช้อำนาจหน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม</p>	
<p>มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกัน</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>และปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๒) ใช้กำลังบังคับ ชู่เชิญ ช่มชู่ ช่มชื่นใจ หลอกหลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น เพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาล เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้น เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ใช้กำลังบังคับ ชู่เชิญ ช่มชู่ ช่มชื่นใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่น ต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนเพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>ถ้าเจ้าพนักงาน เป็นผู้กระทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้</p>	
<p>มาตรา ๑๖๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๓๓ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวน มีความผิดทางวินัยด้วย - เห็นควรให้บุคคลที่ฝ่าฝืน ร่างฯ ม. ๑๑๐ ต้องรับโทษตามมาตรานี้ด้วย - เห็นควรให้บุคคลที่ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ตามร่างฯ ม. ๔๕ วรรคสาม ต้องรับโทษตามมาตรานี้ด้วย

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๖๙ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือ ข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มา เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่ เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ตามมาตรา ๓๕</p> <p>หากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งเป็นการเปิดเผยชื่อ และที่อยู่ของผู้กล่าวหา หรือชื่อและที่อยู่ของผู้ชี้ข้อ แจ้ง เบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง หรือเปิดเผยทะเบียนที่ จัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ วรรคสี่ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสน บาท</p>	<p>- เห็นควรมีข้อยกเว้นของการให้อนุญาตเปิดเผยไว้ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ของทางราชการ และคุ้มครองสิทธิของบุคคล และประโยชน์แห่งความ ยุติธรรม</p>
<p>มาตรา ๑๗๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการ ใดๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการ ปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สิน ที่หัวหน้าพนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือสั่งให้ส่ง หรือ ที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>- เห็นควรเพิ่มบัญญัติให้รวมถึงทรัพย์สิน เอกสาร และ ข้อมูลที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นหรือที่รวบรวม มาได้</p>
<p>มาตรา ๑๗๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ เลขาธิการ คณะกรรมการ ไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการขัดขวางการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ได้ กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลัง ประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๗๓ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๗ หรือมาตรา ๑๖๙ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p>	<p>- ควรมิบทบัญญัติกำหนดความผิดสำหรับบุคคลซึ่งกลั่นแกล้งให้กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ต้องได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น ต้องได้รับโทษตามมาตรา นี้ด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะแกล้งบุคคลใดให้ถูกไต่สวน หรือให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>- ควรใช้ถ้อยคำว่า “บุคคลใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ” ครอบคลุมถึงการกลั่นแกล้งให้บุคคลใดถูกตรวจสอบ ถูกสอบสวน ฯลฯ ด้วย</p>
<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr/> <p>มาตรา ๑๗๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙</p>	<p>- เห็นว่า กรรมการชุดปัจจุบันได้รับการสรรหามาโดยใช้คุณสมบัติของรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ซึ่งเป็นกระบวนการโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว การตีความบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและกฎหมายโดยให้พ้นตำแหน่ง เพราะเหตุที่ขาดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการสรรหาตามรัฐธรรมนูญฯ ฉบับปัจจุบันนั้น จึงไม่ใช่การตีความตามหลักกฎหมายในกรณีที่มีบทกฎหมายเก่าและใหม่ในเรื่องเดียวกันแต่รายละเอียดไว้แตกต่างกัน การตีความจึงต้องนำบทกฎหมายในขณะเกิดเหตุมาใช้พิจารณา ซึ่งในกรณีดังกล่าวได้มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑/๒๕๖๐ ที่วินิจฉัยกรณีของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. มาตรา ๕๖ ที่กำหนดการยกเว้นคุณสมบัติบางประการตามรัฐธรรมนูญมิใช่กรณีที่ร่างมาตรา ๕๖ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด ดังนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำรงตำแหน่งอยู่</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
	<p>ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญฯ มีผลใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่ อย่างต่อเนื่องต่อไป เพื่อความมีประสิทธิภาพในการ ปราบปรามการทุจริต</p>
<p>มาตรา ๑๗๖ ภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ศาล รัฐธรรมนูญและองค์อิสระที่มีใช้คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้งและส่งชื่อผู้แทนให้ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการ สรรหาตามมาตรา ๑๒</p> <p>ภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากระยะเวลาตาม วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาและวินิจฉัยว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไม่</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัยว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใด ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ให้ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้นั้น พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะกรรมการสรรหามี คำวินิจฉัย</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสาม เมื่อวุฒิสภา ให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับ ความเห็นชอบจากวุฒิสภาและกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งยังอยู่ในตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๕ ประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธาน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและแจ้ง ให้ประธานวุฒิสภาทราบเพื่อดำเนินการต่อไป</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๗๗ ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๗๖ ดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น ผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ตามจำนวนที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๖ วรรคสาม และจำนวนที่ยังขาดอยู่ให้ครบจำนวนตามมาตรา ๙ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิควินิจฉัยตามมาตรา ๑๗๖</p>	
<p>มาตรา ๑๗๘ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว</p>	
<p>มาตรา ๑๗๙ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>	
<p>มาตรา ๑๘๐ ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ</p>	

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	
<p>มาตรา ๑๘๑ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>บรรดาสีทธิ หน้าที่ และความผูกพันใดๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอยู่กับบุคคลใดในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	
<p>มาตรา ๑๘๒ ให้โอนบรรดางบประมาณ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามมาตรา ๑๓๗ (๒) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p>	
<p>มาตรา ๑๘๓ ให้โอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายและมีได้นำส่งกระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบ</p>	<p>- เงินและทรัพย์สินเหลือจ่ายที่โอนมาตามร่างฯ มาตรา ๑๘๓ จะนำมาใช้จ่ายในการบริหารงานหรือตามข้อผูกพันที่มีอยู่ได้หรือไม่ หากไม่ได้ สำนักงาน ป.ป.ช. จะไม่มีเงินคงเหลือสะสมสำหรับนำมาใช้จ่ายในการบริหารงานหลังจาก พรบ.</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ มาเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>ป.ป.ช. มีผลใช้บังคับ (เฉพาะปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑) สำหรับ ปีต่อๆ ไปจะไม่มีปัญหา เนื่องจากสามารถนำเงินอุดหนุนตามมาตรา ๑๔๖ ที่เหลือจ่ายในแต่ละปีมาใช้ได้</p>
<p>มาตรา ๑๘๔ ให้การถอดถอนจากตำแหน่งที่ได้ดำเนินการตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่งแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลอยู่ต่อไป และให้นับระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือในการรับราชการของผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนั้น ต่อเนื่องต่อไป</p>	
<p>มาตรา ๑๘๕ ในการดำเนินการได้สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและพิพากษาของศาลสำหรับคดีที่ยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า</p>	<p>-ไม่ควรมีระยะเวลาตามร่าง พรบ. นี้ มาใช้บังคับกับ มูลคดีที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ พรบ. นี้ใช้บังคับ ภายใต้ อายุความ</p> <p>- เห็นควรมีบทเฉพาะกาลที่ครอบคลุมถึงคดีที่ศาลได้มีคำพิพากษาไปแล้วด้วย เนื่องจากอาจมีปัญหาในการตีความบัญญัติความผิดตามกฎหมายใหม่ เพื่อยกเลิกกฎหมายเก่าหรือไม่</p>

<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่าคดีจะถึงที่สุด</p>	
<p>มาตรา ๑๘๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือผู้ช่วยพนักงานไตสวน อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไป แต่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวซึ่งไม่มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๓๙ (๑) จะต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตร เกี่ยวกับการไตสวนและความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด</p> <p>ในวาระเริ่มแรกภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะคัดเลือกและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสำเร็จปริญญาโท ทางกฎหมาย และรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จปริญญาตรีทางกฎหมายและรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี บรรดาที่ผ่านหลักสูตรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไตสวน ก็ได้</p>	<p>- ในการแต่งตั้งบุคคลตามร่าง ม. ๑๘๖ วรรคสอง เห็นควรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพนักงานไตสวน หรือ ตำแหน่งพนักงานไตสวนได้ด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๘๗ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิกหรือแก้ไข เปลี่ยนแปลง</p> <p>การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการดังกล่าวมีผลต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- เห็นควรบัญญัติให้ครอบคลุมถึงกฎ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสำนักงาน ออกรกลาง คณะอนุกรรมการต่างๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนแล้วด้วย เช่น ระเบียบว่าด้วยการพกพาอาวุธปืน ฯลฯ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (กรธ. ๒ ต.ค. ๖๐)</p>	<p>ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๘๘ ในวาระเริ่มแรก เพื่อมิให้เกิดภาระ เกินสมควร ในการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๒๗ จะกำหนดการเริ่มใช้บังคับกับเจ้าพนักงานของรัฐแต่ละระดับ หรือแต่ละประเภท แตกต่างกันตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	

